

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS EMOR • MAAMAR 6

ביאור ע"פ והניף הכהן אותם

Explication du verset « Et
le kohen les balancera »

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/likutei-torah/emor/6/

1 ביאור ע"פ והניף הכהן אותם

Explication du verset : « Et le kohen les agitera. »

2 הנה מתחלה נבאר ענין תהו ותיקון. והנה שרש האדם הוא מעולם התיקון נעשה אדם בצלמנו,

אכן שרש דצ"ח [דומם צומח חי] הוא מבחי' עולם התהו שקדם לעולם התיקון וכמ"ש באדרא (דקל"ה סע"א

[סוף עמוד א] וע"ב)

À présent, nous expliquerons d'abord la notion de Tohu (chaos) et de Tikoun (rectification). La racine de l'âme de l'homme se trouve dans le Monde du Tikoun : « Faisons l'homme à Notre image. » Mais la racine des éléments inanimés, végétaux et animaux relève du niveau du Monde de Tohu, qui précéda le Monde du Tikoun, comme il est écrit dans l'Idra (folio 135, fin du côté a et côté b).

בענין עולם התהו ובגין דתיקונא דא דאדם לא אשתכח לא יכילו למיקם כו' ע"ש ודף קמ"א ע"ב שבחי' עולם התיקון הוא בחי' אדם.

au sujet du Monde de Tohu : « Et parce que cette configuration de Tikoun d'Adam ne se trouvait pas, ils ne purent subsister », etc. ; voir là-bas ; et au folio 141b, où il est dit que le niveau du Monde du Tikoun est le niveau d'Adam (l'Homme).

והענין יובן ממה שאנו רואים למטה באדם בחי' מציאות נבדל מכל הברואים שהוא מושל בכל הברואים וכמ"ש וירדו בדגת הים כו'.

On le comprendra à partir de ce que nous observons ici-bas chez l'homme : il possède un mode d'existence qui le distingue de toutes les créatures, en ce qu'il exerce sa domination sur elles, comme il est écrit : « Qu'ils dominent sur les poissons de la mer », etc.

3 והענין הוא לפי שאדם הוא בחי' פרצוף כלול מעשר ספירות וכל המדרגות של כל הברואים ואינו

בבחי' מדרגה ומדה אחת מיוחדת לבד

L'explication est que l'homme est le niveau d'un partzouf (configuration), comprenant les dix Séfirot et tous les niveaux de toutes les créatures, et qu'il ne relève pas du niveau et de l'attribut uniques et particuliers seulement,

כמו שארי הברואים שיש לכל אי מדה מיוחדת בלתי הרכבה מזולתו כלל כמ"ש ואת כל עוף כנף למינהו כו'

à la différence des autres créatures, dont chacune possède un attribut particulier, sans aucun mélange avec un autre, comme il est écrit : « et tout oiseau ailé selon son espèce », etc.,

נפש חיה למינה כו', כמו ד"מ [דרך משל] בעופות הנשר טבעו רחמני על בניו והעורב טבעו אכזרי,

«être vivant selon son espèce», etc. Ainsi, par exemple, parmi les oiseaux, l'aigle est naturellement compatissant envers ses petits, tandis que le corbeau est naturellement cruel.

הנה לא יש בנשר הרכבה מאכזריות כלל שמטבע העורב, וכמ"כ [וכמו כן] להיפוך בעורב אין כלל מטבע הנשר שלא יש בו נטי' [נטייה] ממדת האכזריות אפילו כמלא נימא שיתגלה בעורב אחד פעם א' רחמים

Or l'aigle ne comporte aucun mélange de la cruauté qui caractérise le corbeau ; inversement, le corbeau ne comporte absolument rien de la nature de l'aigle : il ne s'écarte pas de l'attribut de cruauté, même d'un cheveu, de sorte que la compassion se manifesterait une seule fois chez un corbeau,

(וכמ"ש בגמרא עירובין דכ"ב א' כתובות מ"ט ב' וע"ש בתוס' [בתוספות]) והיינו מחמת כי נבראו טבעם במדה א' בלתי התכללות ממדות אחרות.

(comme il est écrit dans la Guemara, Eruvin 22a [et] Kesubos 49b ; voir aussi Tosafos à cet endroit). Cela tient au fait que leur nature a été créée selon un seul attribut, sans inclusion réciproque d'autres attributs.

והיינו לפי ששרשם מעולם התהו שהיו הספירות זה תחת זה ולא היו בסוד פרצופים וקוין שהוא בחינת ההתכללות וכדלקמן.

Cela tient au fait que leur racine se trouve dans le Monde de Tohou, où les Séfirot se tenaient l'une au-dessous de l'autre et n'étaient pas organisées selon le mystère des partzoufim et des lignes (kavim), qui correspond au niveau de l'inclusion réciproque, comme [il sera expliqué] plus loin.

וכמ"כ [וכמו כן] גם המלאכים שנק' ג"כ ע"ש עופות ועוף יעופף ועוף זה מיכאל יעופף זה גבריאל.

Il en va de même des anges, qui sont également désignés par le nom d'«oiseaux» : «et que les oiseaux volent» — «oiseaux» (ve'of), c'est Mikhaël ; «volent» (ye'ofef), c'est Gavriel.

הנה מיכאל הוא שר של מים חסד אהבה וגבריאל שר של אש בחי' גבורה יראה כו' כל א' במדה מיוחדת ולכן אין מלאך אחד עושה שתי שליחות.

Mikhaël est le prince de l'eau, 'Hessed (bonté), amour ; Gavriel est le prince du feu, le niveau de la Guevoura (retenue), la crainte, etc. : chacun correspond à un attribut particulier. C'est pourquoi un ange n'accomplit pas deux missions.

אבל לא כן האדם הוא בטבעו מורכב מכמה מדות שונות דבר והיפוכו (ולשון הרמב"ם [הרבי משה בן מימון])
(בהקדמה לפירוש המשניות)

Mais il n'en va pas ainsi de l'homme : par sa nature, il est composé de nombreux attributs différents, d'une chose et de son contraire. (Pour reprendre les termes du Rambam) (dans l'Introduction au Commentaire sur la Michna) :

כל מיני בעלי חיים והאילנות יש להם פעל אחד בלבד או ב' פעלים כו' אבל האדם יעשה מעשים רבים משתנים זה מזה כו'.

« Toutes les espèces animales et les arbres n'ont qu'une seule action, ou deux actions, etc. ; mais l'homme accomplit de nombreuses actions qui diffèrent les unes des autres », etc.

והנה מלבד שיש לו מכל הע"ס [העשר ספירות] ג' שכליים וז' מדות אף גם זאת בכל מדה מהמדות והשכליים הוא כלול ג"כ משאר המדות ד"מ [דרך משל] באכזריות שלו כלול רחמנות

Or, outre le fait qu'il possède quelque chose des dix Séfirot, trois facultés intellectuelles et sept attributs émotionnels, il y a plus encore : chacun des attributs émotionnels et des facultés intellectuelles comprend aussi les autres attributs. Par exemple, sa cruauté comprend de la compassion,

כמו אב המכה את בנו שהכאה זו אכזריות היא והרי כלול בה רחמנות ואהבה שאינו מכה אותו רק מפני אהבתו וחמלתו עליו וכמ"ש חושך שכטו שונא בנו ואוהבו שחרו מוסר.

comme dans le cas d'un père qui frappe son fils : ce coup est un acte de cruauté, et pourtant il renferme de la compassion et de l'amour, car il ne le frappe qu'en raison de son amour et de sa pitié pour lui, ainsi qu'il est écrit : « Celui qui épargne le bâton hait son fils, mais celui qui l'aime le corrige de bonne heure. »

וכן עד"ז בשאר המדות גם כלול בו מבחי' דומם צומח חי (הן בגופו שהשערות הן בחי' צומח כו' והן בנפשו כלול דצי"ח [דומם צומח חי] רוחניים האותיות הן בחי' דומם והמדות בחי' צומח כו')

Il en va de même, de cette façon, pour les autres attributs. Il comprend également quelque chose des niveaux de l'inerte, du végétal et de l'animal — aussi bien dans son corps, car les cheveux relèvent du niveau végétal, etc., que dans son âme, qui comprend les niveaux spirituels de l'inerte, du végétal et de l'animal : les lettres relèvent du niveau inert, et les attributs émotionnels du niveau végétal, etc.

ועמ"ש בפי' בראשית ע"פ וייצר בענין שגוף האדם היה מתחלה דומם משא"כ גוף הבע"ח [הבעלי חיים] כו' והיינו לפי שהאדם כולל ממדבר עד דומם) ולכן נקרא האדם עולם קטן.

Voyez aussi ce qui est écrit dans la paracha Béréchit, à propos du verset « Il forma », au sujet du fait que le corps de l'homme était d'abord inerte, contrairement au corps des animaux, etc. Cela s'explique par le fait que l'homme comprend tous les niveaux, du parlant jusqu'à l'inerte. C'est pourquoi l'homme est appelé un petit monde.

וכ"ז [וכל זה] הוא מחמת שנברא בצלם ודמות שלמעלה אדם דלעילא אשר הוא בחי' פרצוף ופרצוף הוא קשר ע"ס [עשר ספירות] וכל ספירה כלולה מע"ס [מעשר ספירות] וכידוע ההפרש בין נקודה ספירה לפרצוף

Tout cela tient au fait qu'il a été créé à l'image et à la ressemblance du modèle d'en haut, l'Adam supérieur (Adam dele'eila), qui est du niveau d'un partsouf ; et un partsouf est un assemblage des dix Séfirot, chacune des Séfirot comprenant elle-même dix Séfirot, comme on le sait [au sujet] de la différence entre un point (nekouda), une Séfira et un partsouf

[בע"ח [בעץ חיים] שער כ"ט שער הפרצופים פ"ז [פרק ז'] כ' [כתב] כי נקודה הוא עשייה שבספירה. וספירה הוא בחי' הספירה שלימה מאבי"ע [מאצילות בריאה יצירה עשיה] שבה. ופרצוף הוא קשר י"ס [י' ספירות] וכל ספירה מהם שלימה מאבי"ע [מאצילות בריאה יצירה עשיה] עכ"ל [עד כאן לשונו]

(dans Etz Chaim, Chaar 29, Chaar HaPartsoufim, chapitre 7, il est écrit : « Car un point est le niveau d'Assiya au sein de la Séfira ; une Séfira est le niveau de la Séfira complète avec les mondes d'Atsilout, de Béria, de Yetsira et d'Assiya qu'elle contient ; et un partsouf est un assemblage de dix Séfirot, chacune d'elles étant complète avec les mondes d'Atsilout, de Béria, de Yetsira et d'Assiya. » Fin de citation.)

גם יש בפרצוף בחי' מוחין חב"ד [חכמה בינה ודעת] אשר באו בשינויים לפעמים בחינת גדלות ופעם קטנות ומחמת

Il y a aussi, dans un partsouf, le niveau de l'intellect (mo'hin) — 'Hokhma, Bina et Daat — qui connaît des changements : parfois l'état de gadlout (maturité), parfois celui de katnout (immaturité). Et parce que

כי בצלם אלקים נעשה האדם שלמטה ג"כ לכן יש בו כל בחי' הנ"ל גם בחינת פנימית וחיצונית.

l'homme d'en bas, lui aussi, a été créé « à l'image de D.ieu », tous les aspects mentionnés ci-dessus se trouvent donc également en lui, de même que la dimension intérieure (pnimiyout) et la dimension extérieure ('hitsoniyout).

4 וכל אלה אין בשאר הברואים לבד מאדם שנברא בצלם אלקים שהוא בחי' אדם העליון שכולל הכל

Et aucun de ces éléments ne se trouve chez les autres créatures, sauf chez l'homme, qui a été créé à l'image de D.ieu, laquelle est le niveau de l'Adam supérieur, qui englobe tout.

וגם במרכבה כתיב ופני אדם לארבעת אנפי זוטרי ואנפי רכבא וע"כ נאמר באדם וירדו בדגת הים ובעוף השמים כו'

Et, au sujet du Char, il est également écrit : «et une face d'homme pour chacun des quatre», petites faces et grandes faces. C'est pourquoi il est dit de l'homme : «Qu'ils dominent les poissons de la mer et les oiseaux du ciel», etc. :

שכמו שאדם דלעילא על דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה מושל על כל הארבע חיות המרכבה הכוללים כל החיות פרטיים כו'

car, de même que l'Adam supérieur — «au-dessus de la ressemblance du trône, une ressemblance ayant l'apparence d'un homme au-dessus de lui» — domine les quatre 'Hayot du Char, qui englobent toutes les créatures vivantes particulières, etc.,

כך האדם לפי שנעשה בצלם אלקים וכולל ג"כ הבחי' דצ"ח [דומם צומח חי] לכן הוא מושל ורודה בכולם [ועיין בפרדס של"א פ"ח. ובשל"ה [ובשני לוחות הברית] בהקדמה בבית ישראל]:

ainsi l'homme, puisqu'il a été créé à l'image de D.ieu et qu'il comprend également les niveaux de l'inerte, du végétal et de l'animal, domine et gouverne tous ces niveaux. (Voir le Pardes, Sha'ar 31, chapter 8; et le Shelah, dans l'Introduction, dans [la section] Beis Yisrael.)

5 ב והטעם לכ"ז [לכל זה] למה אדם דוקא הוא בא בהתכללות ופרצוף ולא שאר בעלי חיים היינו מפני דשרש אדם

2. La raison de tout cela — pourquoi l'homme, précisément, se présente avec une inclusion mutuelle et sous la forme d'un partzuf, contrairement aux autres êtres vivants — tient à ce que la racine de l'homme

הוא מעולם התיקון ושרש דצ"ח [דומם צומח חי] הוא מעולם התהו שקדם לבחי' תיקון וכנ"ל, דהנה שבירת הכלים דתהו היה מחמת שהיה ריבוי האור והכלי היי [היה] קטן מהכיל

provient du Monde de Tikoun, tandis que la racine de l'inerte, du végétal et de l'animal provient du Monde de Tohou, qui précéda le niveau de Tikoun, comme mentionné plus haut. En effet, la brisure des réceptacles de Tohou se produisit parce qu'il y avait une abondance de lumière et que le réceptacle était trop petit pour la contenir [elle].

ולכן נשברו הכלים ונפלו למטה בבי"ע והאור נסתלק למעלה. ולכן נעשה אח"כ עולם התיקון מיעוט האור וריבוי הכלים.

Les réceptacles se brisèrent donc et tombèrent dans Béria, Yetsira et Assiya, tandis que la lumière se retira vers le haut. C'est pourquoi le Monde de Tikoun fut ensuite instauré : une diminution de la lumière et une augmentation des réceptacles.

והנה מהו ענין ריבוי האור היינו התגלות האור בתוקף ובתגבורת בתכלית (וכמ"ש במ"א בביאור ע"פ מים רבים כו' מי נח).

Or, que signifie une abondance de lumière ? Il s'agit de la révélation de la lumière avec force et avec une intensité extrême (comme cela est expliqué ailleurs, dans l'explication du verset « Les eaux nombreuses », etc., « les eaux de Noa'h »).

ולכן היו ז' מדות דתהו זה תחת זה בלי התכללות זה מזה כלל, מחמת כי האור והמדה הי' [היה] בא בהתגלות ובתגבורת לכן לא היה מתחבר עם המדה שכנגדו והיו ענפין מתפרדין.

C'est pourquoi les sept attributs de Tohou étaient disposés l'un au-dessous de l'autre, sans aucune inclusion mutuelle. Comme la lumière et l'attribut se manifestaient avec éclat et intensité, l'attribut ne s'unissait pas à l'attribut qui lui était opposé ; ils étaient des branches qui se séparent les unes des autres.

עד"מ למטה מה שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] לעולם יהא רך כקנה וזהו דוגמת עולם התיקון ואל יהא קשה כארז שזהו בחי' עולם התהו.

À titre de comparaison dans notre monde, nos Sages, de mémoire bénie, ont dit : « Que l'homme soit toujours souple comme le roseau » — c'est là un exemple du Monde de Tikoun — « et qu'il ne soit pas dur comme le cèdre », ce qui correspond au niveau du Monde de Tohou.

ד"מ [דרך משל] איש הקשה במדותיו בלי נטות מהם כלל. כך היה אותו האור והמדה בא בחוזק והתגלות המדה ההיא

À titre de comparaison, un homme dur dans ses attributs, qui ne s'en écarte jamais. De même, cette lumière et cet attribut se manifestaient avec force et avec la révélation de cet attribut ;

לכן לא היה נכלל ממדה אחרת כלל מחמת ריבוי התגלות המדה ההיא וזה נקרא ריבוי האור אשר כל אחד על מעמדו דמדה ההיא דייקא בלי התכללות היפוכו

il n'était donc inclus dans aucun autre attribut, en raison de la révélation abondante de cet attribut. Voilà ce que l'on appelle une abondance de lumière : chacun [se tient] sur son propre terrain, précisément dans son attribut, sans aucune inclusion mutuelle avec son opposé.

ולכן לא היו יכולים הכלים לסבול האור הרב והחזק ונשברו ונפלו בכי"ע והאורות נסתלקו למעלה שנשארו למעלה בבחי' העלם.

C'est pourquoi les réceptacles ne pouvaient supporter la lumière, grande et puissante : ils se brisèrent et tombèrent dans Béria, Yetsira et Assiya, tandis que les lumières se retirèrent vers le haut, demeurant là dans un état de dissimulation.

אמנם עולם התיקון הוא מיעוט האור היינו שאין המדה באה בתגבורת כ"א דוגמת ענין רך כקנה שיכול לנטות ממדתו.

Le Monde du Tikoun, cependant, est une diminution de la lumière : autrement dit, l'attribut ne se manifeste pas avec intensité, mais plutôt à l'image de ce qui est « souple comme le roseau », qui peut s'incliner et s'écarter de sa propre mesure.

6 וע"כ הוא בבחי' קוין והתכללות המדות זה מזה חסד כלול מגבורה וגבורה מחסד. וזהו כי התיקון הוא בחי' אדם משא"כ בתהו כנ"ל בשם הזהר

C'est pourquoi il est selon le mode des lignes (kavim) et de l'inclusion réciproque des attributs les uns dans les autres : 'Hessed incluant Guevoura, et Guevoura incluant 'Hessed. C'est là [pourquoi] le Tikoun est le niveau d'Adam, contrairement au Tohou, comme il a été mentionné plus haut au nom du Zohar.

והיינו כי האדם הוא בחי' פרצוף שהוא התכללות מע"ס [מעשר ספירות] יחד וגם כל הע"ס [העשר ספירות] כלולים מכולם ולהיות בחי' התכללות זו זהו דייקא בעולם התיקון מטעם הנ"ל.

Cela signifie qu'Adam est le niveau d'un partsouf, qui consiste en l'inclusion réciproque des dix Séfirot, toutes ensemble, chacune des dix Séfirot étant elle aussi incluse dans toutes les autres ; et cette inclusion réciproque ne se réalise spécifiquement que dans le Monde du Tikoun, pour la raison mentionnée plus haut.

7 ולכן גם האדם שלמטה לפי ששרשו מהתיקון לכן הוא כלול מכל המדות וגם כל מדה יש בה התכללות מכולם

Et donc l'homme d'en bas aussi, puisque sa racine vient de Tikkoun, comprend toutes les qualités, et chacune d'elles comprend également en elle toutes les autres.

אבל בחי דצ"ח [דומם צומח חי] ששרשן נמשך מהספירות דתהו שלא היה בהם בחי התכללות לכן כמ"כ [כמו כן] בטבע דצ"ח [דומם צומח חי] שיש לכל בעל חי מדה מיוחדת ואין בה מדה אחרת כלל וכנ"ל.

Mais les niveaux du minéral, du végétal et de l'animal, dont la racine procède des Séfirot de Tohou, où il n'y avait pas d'inclusion mutuelle — de même, dans la nature du minéral, du végétal et de l'animal, chaque animal possède une qualité particulière, sans qu'aucune autre qualité ne se trouve en lui, comme mentionné plus haut.

והנה מ"מ בחי תהו קודמת והגבה למעלה בשרשה מבחי תיקון (וכמ"ש באג"ה [באגרת הקודש] קרוב לסופו כי הן מס"ג שבפנימית א"ק [אדם קדמון] והתיקון ע"י מ"ה הוא יוצא מהמצח הארה בעלמא כו', ועיין מזה בהרמ"ז [בהרב משה זכות] ר"פ וישב ד"ה חכמת המסכן וס"פ קרח).

Or, néanmoins, le niveau de Tohou précède Tikkoun et lui est supérieur dans sa racine (comme il est écrit dans Iggeres HaKodesh, vers la fin : ils proviennent du Nom Sag dans la dimension intérieure d'Adam Kadmon, tandis que Tikkoun, par l'intermédiaire du Nom Mah, émane du front, comme un simple rayonnement, etc. Voir à ce sujet le Ramaz, au début de la paracha Vayeshev, le passage commençant par « La sagesse du pauvre », et à la fin de la paracha Korach).

אך אעפ"כ [אף על פי כן] מצד ההתכללות הנ"ל יש בתיקון מעלה גבוה שאינה בבחי תהו. כי יש בתיקון גילוי אור א"ס שאין בתהו והוא כמ"ש בזהר קוב"ה [קודשא בריך הוא] לא שריא

Cependant, malgré cela, grâce à l'inclusion mutuelle mentionnée plus haut, Tikkoun possède une supériorité élevée qui n'existe pas au niveau de Tohou. Car Tikkoun comporte une révélation de la Lumière infinie (Or Ein Sof) qui n'existe pas dans Tohou. C'est ce qu'enseigne le Zohar : « Le Saint béni soit-Il ne réside... »

אלא באתר שלים פי קוב"ה [קודשא בריך הוא] הוא עצמות המאציל אנת הוא שלימותא דכולא ואינו שורה אלא באתר שלים היינו כשיש התכללות למטה וקשר וחיבור הע"ס [העשר ספירות] יחד

« ...qu'en un lieu complet. » Cela signifie que le Saint béni soit-Il est l'essence de l'Émanateur : « Tu es la perfection de tout », et qu'Il ne réside que dans un lieu complet, c'est-à-dire lorsqu'il y a une inclusion mutuelle en bas, ainsi qu'un lien et une union des dix Séfirot entre elles ;

אזי ישכון בהם אור א"ס שלימותא דכולא מה שלמעלה מע"ס [מעשר ספירות] ולא מכל אלין מדות איהו כלל.

alors la Lumière infinie, « la perfection de tout », qui se trouve au-dessus des dix Séfirot — « et Lui n'est aucunement l'une de ces qualités » —, résidera en elles.

משא"כ כשכל מדה היא בפ"ע [בפני עצמו] אין זה כלל אתר שלים שיהיה השראה משלימותא דכולא כו'.

En revanche, lorsque chaque qualité est isolée, ce n'est nullement un lieu complet où pourrait résider « la perfection de tout », etc.

ולכן בתיקון ע"י ההתכללות בבחי' פרצוף אדם העליון נמשך השראת אור א"ס משלימותא דכולא משא"כ בעולם התהו וזהו מעלה יתירה ועצומה דבחי' אדם שבתיקון על עולם התהו

C'est pourquoi, dans Tikkoun, grâce à l'inclusion mutuelle au niveau du partsouf de l'Adam supérieur, la résidence de la Lumière infinie, « la perfection de tout », est attirée vers le bas, contrairement au Monde de Tohou. Telle est la supériorité supplémentaire et immense du niveau d'Adam dans Tikkoun sur le Monde de Tohou.

(ו"ש [וזהו שכתוב] ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כו' וכמו שמצינו במ"ת [במתן תורה] ויחן ישראל באחדות אז ניתנה תורה. ועמ"ש סד"ה שניך כעדר הרחלים, ועמ"ש במ"א בד"ה ויאמר ה' הן עם אחד כו')

(Et c'est là [le sens de] ce qui est écrit : « Bénis-nous, notre Père, tous ensemble, comme un seul, par la lumière de Ta face », etc. ; et, comme nous le constatons lors du Don de la Torah, « Israël campa » dans l'unité, et c'est alors que la Torah fut donnée. Voyez aussi ce qui est écrit à la fin du discours commençant par « Tes dents sont comme un troupeau de brebis » ; voyez également ce qui est écrit ailleurs, dans le discours commençant par « Et Havaya dit : “Voici, ils forment un seul peuple” », etc.,

שבמקום ההתכללות שבקדושה ממשיכים האור מבחי' עקודים בכלי א' וזהו בחי' שלימותא דכולא שלמעלה מהתהו כי עולם התהו הוא מבחי' נקודים ועולם העקודים בחי' טעמים ובענין טנת"א [טעמים נקודות תגין אותיות] הטעמים בכתר ונקודות בחכמה כו' וכמ"ש במ"א):

car là où règne l'inclusion mutuelle dans la sainteté, on attire la lumière du niveau d'Akoudim, [liée] dans un seul réceptacle ; c'est là le niveau de la « perfection du tout », qui est au-dessus du Tohou. En effet, le Monde du Tohou relève du niveau des Nekoudim, tandis que le Monde d'Akoudim relève des taamim ; et, parmi les taamim, les nekoudot, les taguin et les otiot (signes de cantillation, voyelles, couronnes et lettres), les taamim se trouvent dans Kéter et les nekoudot dans 'Hokhma, etc., comme cela est expliqué ailleurs) :

8 ג והנה אחר ששוכן בבחי' תיקון הארת אור א"ס שלמעלה מע"ס [מעשר ספירות] עי"ז יכולים אח"כ ליכלל המדות והספירות בבחי' ביטול במציאות ממש יותר מקודם שהיה ההתכללות רק מחמת חלישת התגלות האור כענין רך כקנה כו'

3. Or, une fois que l'illumination de la Lumière infinie (Or Ein Sof), qui est au-dessus des dix Séfirot, réside au niveau du Tikoun, les attributs et les Séfirot peuvent ensuite être inclus [les uns dans les autres] dans une véritable annulation de leur existence, plus profonde qu'auparavant, lorsque leur inclusion mutuelle résultait uniquement de l'affaiblissement de la révélation de la lumière, comme dans l'image du « roseau souple », etc.,

אבל לא בחי' עצמיות הביטול ממש. אכן בהגלות נגלות עליהם גילוי אור א"ס שלימותא דכולא אשר כל המדות כאין נגדו.

mais non au niveau de l'essence même de l'annulation de soi. Cependant, lorsqu'est dévoilée ouvertement à leurs yeux la révélation de la Lumière infinie, « perfection de tout », devant laquelle tous les attributs ne sont rien —

כי כשמו כן הוא שאינו בבחי' מדה ח"ו [חס ושלום] אלא למעלה מעלה עד אין קץ אפילו מבחי' חב"ד [חכמה בינה ודעת] מקור המדות.

car Il est tel que Son nom l'indique : Il n'est, à D.ieu ne plaise, d'aucune manière un attribut, mais Il est infiniment au-dessus, sans limite, même au-delà du niveau de 'Hokhma, Bina et Daat, source des attributs —

9 ואזי המדות היו לאחדים ובטלים ממש כנר בפני אבוקה באורו ית' המאיר להם ואין תופסים מקום כלל.

alors les attributs ne font plus qu'un et sont véritablement annulés, comme une bougie devant une torche, dans Sa lumière, béni soit-Il, qui les éclaire ; ils n'occupent absolument aucune place.

וזהו ענין עושה שלום במרומיו בין שר של מים ושר של אש וכמ"ש באג"ה [באגרת הקודש] ע"פ והיה מעשה הצדקה שלום כו'

Et telle est la signification de « Il fait la paix dans Ses hauteurs » : entre le prince de l'eau et le prince du feu ; comme il est écrit dans Iggeres HaKodesh à propos du verset « L'œuvre de la justice sera la paix », etc. ;

ע"ש (והתכללות זו הוא בחי ביטול אמיתי ממש שלמעלה מבחי הביטול דרך כקנה כו' עד שאפילו כשהמדות היו בריבוי האור היו בטלים ומתכללים

voir là-bas. (Et cette inclusion mutuelle est le niveau d'une annulation de soi véritable et effective, qui dépasse le niveau de l'annulation selon la manière du « roseau », etc. ; à tel point que, même lorsque les attributs étaient baignés d'une lumière abondante, ils étaient annulés et inclus [les uns dans les autres],

וכמו בעולם העקודים שודאי היה שם ריבוי האור יותר מבנקודים ואעפ"כ [ואף על פי כן] לא היה שם שבה"כ [שבירת הכלים] ח"ו [חס ושלום] והיינו מחמת קרבתן לאור א"ס שע"י"ז הם בבחי ביטול אמיתי כו' והתכללות אמיתי עד שעקודים בכלי א'.

comme dans le Monde d'Akoudim, où il y avait certainement une abondance de lumière supérieure à celle de Nekoudim, et pourtant il n'y eut pas là de brisure des réceptacles, à D.ieu ne plaise. Cela tient à leur proximité avec la Lumière infinie, qui les place dans un état d'annulation de soi véritable, etc., et d'inclusion mutuelle véritable, au point qu'ils étaient liés dans un seul réceptacle.

ומבחי ביטול זה נמשך אח"כ בעולם התיקון ג"כ ע"י השראת אור א"ס הנמשך בעולם התיקון שע"י"ז נמשך בהם הביטול האמיתי כו'. ועמ"ש בביאור ע"פ את שבתותי תשמרו בענין שבת תתאה

Et de ce niveau d'annulation de soi se prolonge ensuite quelque chose dans le Monde du Tikoun également, par la résidence de la Lumière infinie qui se prolonge dans le Monde du Tikoun ; c'est ainsi que l'annulation de soi véritable s'y prolonge, etc. Voyez aussi ce qui est écrit dans l'explication du verset « Vous observerez Mes Chabbatot », au sujet du Chabbat inférieur,

שהוא עליי [עלייה] ב"ע באצי ביטול היש ושבת עילאה הוא עד"ז באצי ג"כ בחי ביטול אמיתי בבחי אין מקור החכמה כו' והיינו ג"כ כמשי"כ [כמה שכתוב] שע"י התגלות אור א"ס בעולם התיקון נמשך ביטול עליון יותר כו').

qui est l'élévation de Béria, Yetsira et Assiya dans Atsilout, l'annulation du yesh (quelque chose) ; et le Chabbat supérieur est, de même, aussi dans Atsilout : le niveau d'une annulation de soi véritable dans l'aspect du ayin (néant), source de la 'Hokhma, etc. Cela correspond également à ce qui est écrit [ici] : que, par la révélation de la Lumière infinie dans le Monde du Tikoun, se prolonge une annulation de soi plus élevée, etc.).

והיינו ענין מלגאו איהו שם מ"ה [שם מ"ה] דאיהו ארח אצילות ושקיו כו' היינו השראת אור א"ס ששורה בשם מ"ה [שם מ"ה] דחכמה מבחי שלמותא דכולא אשר כל אורות ומדות בטלים במציאות נגד התגלות אור א"ס

Et telle est la signification de «À l'intérieur, c'est le Nom Mah, qui est le sentier d'Atsilout et son irrigation», etc. : il s'agit de la résidence de la Lumière infinie, qui réside dans le Nom Mah de la 'Hokhma, au niveau de «la perfection de tout», devant la révélation de laquelle toutes les lumières et tous les attributs sont annulés dans leur existence.

ולכן איהו ארח אצילות שמקשר ומחבר לכל אורות וספירות דאצילות שיהיו מתחברין בהתכללות גמור ואמיתי

Et c'est pourquoi il est «le sentier d'Atsilout» : il relie et unit toutes les lumières et les Séfirot d'Atsilout, afin qu'elles soient unies dans une inclusion mutuelle complète et véritable.

(ואפשר שזהו ענין מ"ש בליקוטי הש"ס [הששה סדרים] מהאריז"ל [מהאריזי זכרוננו לברכה] בפ"י הבאת שלום בין אדם לחבירו דהיינו אסתכלותא אנפין באנפין בין האדם לחבירו שהוא האריך בזעיר.

(Et peut-être est-ce là le sens de ce qui est écrit dans Likkutei HaShas de l'Ari Zal, de mémoire bénie, à propos de l'explication de «rétablir la paix entre un homme et son prochain» : il s'agit du regard face à face entre «l'homme» et «son prochain», c'est-à-dire du regard d'Arich vers Zeir.

והענין כי לגבי א"א נק' המדות דאצילות זעיר אנפין כי קטן יעקב אבל ארך אפים וגדל חסד היינו שהמדות הן בלי גבול וכמ"ש בד"ה ויהי בשלח פרעה וסד"ה בכ"ה בכסלו.

Le point est que, par rapport à Arich Anpin, les attributs d'Atsilout sont appelés Zeir Anpin, car «Yaakov est petit» ; mais «lent à la colère (erekh apayim) et grand en bonté» signifie que les attributs sont sans limite, comme il est expliqué dans le discours qui commence par «Et ce fut lorsque Pharaon renvoya» et à la fin du discours qui commence par «Le vingt-cinquième de Kislev».

וזהו ג"כ ענין ההפרש בין גדולה לחסד וכמ"ש במ"א. ונמצא בכתר עליון המדות הן בבחי' גדולה ותוקף ואעפ"כ [ואף על פי כן] הן בהתכללות בתכלית והיינו מעוצם הביטול לגבי א"ס ב"ה וכנ"ל בענין עקודים

Et c'est également le sens de la différence entre Gedoula (grandeur) et 'Hessed, comme il est expliqué ailleurs. Il s'ensuit que, dans Kéter supérieur, les attributs sont dans un état de grandeur et de puissance et, malgré cela, sont dans une inclusion mutuelle absolue; cela provient de l'intensité de leur annulation de soi devant l'Infini, béni soit-Il, comme il a été dit plus haut à propos d'Akoudim.

וזהו כתר עליון כו' מלגאו איהו שם מ"ה [שם מ"ה] כו' וכמ"ש במ"א בביאור ע"פ מי מנה עפר יעקב וע"פ הראיני את מראיך ולכן נק' הכתר אדם, ובפרדס ערך אדם שהכתר נקרא אדם קדמון והיינו

Et c'est là [le sens de] «Kéter supérieur», etc., «à l'intérieur, c'est le Nom Mah», etc., comme il est expliqué ailleurs, dans l'explication du verset «Qui a compté la poussière de Yaakov» et du verset «Montre-moi ton apparence». C'est pourquoi Kéter est appelé Adam; et dans le Pardes, à l'entrée Adam, [il est écrit] que Kéter est appelé Adam Kadmon; c'est-à-dire,

כי א"ק [אדם קדמון] הוא כתר דכללות אבי"ע [אצילות בריאה יצירה עשיה] כו' וכאשר נמשך מבחי' זו ג"כ בוי"א דאצילות כנזכר לעיל שע"י ההתכללות נמשך ושורה בו מבחי' שלימותא דכולא זהו ענין הבאת שלום בין אדם לחבירו.

car Adam Kadmon est le Kéter de l'ensemble des mondes Atsilout, Béria, Yetsira et Assiya, etc. Et lorsque [quelque chose] de ce niveau est également attiré dans Zeir Anpin d'Atsilout, comme il a été dit plus haut, alors, par l'inclusion mutuelle, [quelque chose] du niveau de la «perfection de tout» y est attiré et y réside: c'est là le sens de «rétablir la paix entre un homme et son prochain».

ואפשר שזהו ג"כ פ"י וענין מה שמו ומה שם בנו היינו ב' בחי' מ"ה [שם מ"ה] שהן ב' בחי' אדם הנ"ל.

Et peut-être est-ce également le sens et la portée de «Quel est Son nom, et quel est le nom de Son fils»: il s'agit de deux niveaux de Mah, qui sont les deux niveaux d'Adam mentionnés plus haut.

והיינו ב' בחי' ההתכללות הנ"ל האי ע"י בחי' רך כקנה הבי ע"י גילוי אור א"ס משלימותא דכולא מ"ה [שם מ"ה] שמו מלגאו איהו שם מ"ה [שם מ"ה].

Il s'agit des deux niveaux d'inclusion mutuelle mentionnés plus haut: le premier par le niveau de «souple comme un roseau»; le second par la révélation de la Lumière infinie provenant de la «perfection de tout»: «Mah est Son nom», «à l'intérieur, c'est le Nom Mah».

ועיין בזהר בלק דקצ"א ע"ב ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם ובפרדס ערך מה דפ"י מה שמו היינו חכמה עילאה כו' וכמשנ"ת [וכמו שנתבאר] ג"כ בד"ה להבין ביאור ענין האבות הן הן המרכבה.

Voir aussi le Zohar, Balak, folio 191b, le Mikdash Melekh à cet endroit, ainsi que le Pardes, à l'entrée Mah, qui explique « Quel (mah) est Son nom » comme désignant la 'Hokhma supérieure, etc. ; comme cela est également expliqué dans le discours qui commence par « Pour comprendre l'explication du sujet : "Les Patriarches sont eux-mêmes le Char" ».

י"ל [יש לומר] דמ"מ מקור ההמשכה הוא מבחי' כתר אלא שהוא ע"י החכמה וכנודע מענין יחוד או"א [אבא ואימא] שבק"ש [שבקריאת שמע] ששרש ההמשכה מלמעלה מעלה כו' והנה מבואר בליקוטי הש"ס [הששה סדרים] שם בשם האד"ר [האדרא רבא] כי בעידנא דמסתכל אריך בז"א אזי גורם זיווג בין ז"א ונוק' [ונוקבא].

On peut dire que, néanmoins, la source de l'effusion est le niveau de Kéter, mais qu'elle passe par 'Hokhma, comme on le sait au sujet de l'union d'Abba et Imma lors de la récitation du Chéma, dont la racine de l'effusion se trouve très haut, etc. Or, il est expliqué dans Likkutei HaShas, à cet endroit, au nom de l'Idra Rabba, qu'au moment où Arikh contemple Zeir Anpin, cela suscite une union entre Zeir Anpin et Noukva.

וזהו שמהבאת שלום בין אדם לחבירו נמשך אכילת פירות בעוה"ז עפמ"ש [על פי מה שכתוב] בזהר בפ' בהעלותך דקנ"ו א' בגין דהאי קרן כו' וע"ד איבא דיליה וע"ש במק"מ [במקדש מלך]

Et c'est pourquoi « établir la paix entre un homme et son prochain » procure la consommation de fruits en ce monde, conformément à ce qui est écrit dans le Zohar, dans la paracha Beha'alotkha, folio 156a : « Car cet arbre principal », etc., « et c'est pourquoi son fruit », etc. ; voir également le Mikdash Melekh, à cet endroit.

וזהו ענין אדם דדברי הימים באלף רבתי שאתוון רברבין שרשן מבחי' כתר וע"י הארת הכתר נמשך זיווג ז"נ [זעיר אנפין ונוקבא] וזהו מ"ש בפ' מצורע דנ"ג ע"ב אדם דא שלימו דכולא.

Et c'est là le sens de « Adam » dans les Chroniques, écrit avec un alef agrandi : les grandes lettres ont leur racine dans le niveau de Kéter, et, par l'illumination de Kéter, l'union de Zeir Anpin et Noukva est attirée. C'est ce qui est écrit dans la paracha Metsora, folio 53b : « Cet Adam est la perfection de tout. »

וזהו שנמנו במשנה אלו דברים שאדם אוכל פירותיהן בעוה"ז כו' כבוד אב ואם וגמ"ח [וגמילות חסדים]
והבאת שלום כו' ותלמוד תורה כנגד כולם והיינו לפי שע"י כ"ז [כל זה] ממשיכים אור א"א בז"א ע"י
אוי"א [אבא ואימא] כנ"ל בענין מ"ה [שם מ"ה] שמו כו'.

Et c'est pourquoi la Michna énumère : « Voici les choses dont l'homme consomme les fruits en ce monde, etc. : honorer son père et sa mère, accomplir des actes de bonté et établir la paix, etc. ; et l'étude de la Torah équivaut à toutes. » En effet, par toutes ces actions, on attire la lumière d'Arikh Anpin dans Zeir Anpin par l'intermédiaire d'Abba et Imma, comme indiqué plus haut à propos de « Mah est Son nom », etc.

ובענין גמילות חסדים יובן ממ"ש במ"א בפ"י אל עליון גומל חסדים טובים. ועמ"ש ג"כ ע"פ וארשתוך
לי לעולם בשם הזהר בפ"י לעולם ועמ"ש בד"ה הוי' יחתו מריביו איך ע"י המשכה זו מא"א [מאריך אנפין]
מתמתקים כל הדינים ועיין בר"ח פ"ב משער האהבה בענין

Le sujet des actes de bonté se comprendra à partir de ce qui est expliqué ailleurs sur le sens de « Dieu Très-Haut, qui prodigue de bonnes bontés ». Voir aussi ce qui est écrit sur le verset « Je te fiancerai à Moi pour toujours », au nom du Zohar, quant au sens de « pour toujours » ; et voir ce qui est écrit dans le discours commençant par « Havaya — Ses adversaires seront brisés », sur la manière dont, par cette effusion depuis Arikh Anpin, tous les jugements sont adoucis ; voir aussi le Reishit Chokhma, chapitre 12 du Chaar HaAhava, au sujet de

כי המלך בוטח בה' ובחסד עליון כל ימוט כו' ועמ"ש בד"ה הנה להבין שרש ענין מתן תורה בפ' יתרו
גבי דוד בשמים ולא עלתה לו. וע' עוד מענין אכילת פירותיהן בעוה"ז כאג"ה [באגרת הקודש] בד"ה וילבש
צדקה כשריון).

« Car le roi se confie en Havaya, et, par la bonté du Très-Haut, il ne chancelle pas », etc. Voir aussi ce qui est écrit dans le discours commençant par « Voici, pour comprendre la racine du don de la Torah », dans la paracha Yitro, au sujet de David : « avec deux, et cela ne lui fut pas imputé ». Voir encore, au sujet de « consommer leurs fruits en ce monde », Igueret HaKodech, dans le discours commençant par « Il revêtit la justice comme une cuirasse. »)

ומעתה יובן ענין נעשה אדם כו' וירדו בדגת כו' כי האדם הוא מבחי' תיקון אשר יש בו השראת אור א"ס
וגם התכללות כולם כנ"ל

On comprendra désormais le sens de « Faisons l'homme », etc., « et qu'ils dominent les poissons », etc. : l'homme appartient au niveau de Tikoun, où réside la Lumière infinie et où tous sont également inclus les uns dans les autres, comme indiqué plus haut.

ולכן יכול האדם דייקא לרדות ולמשול בכולם (ועיין בזהר ח"ב [חלק ב'] דצ"ד סע"ב [סוף עמוד ב.]. ח"ג [חלק ג'] דמ"ח א').

C'est pourquoi l'homme, précisément, peut les dominer et les gouverner tous (voir à ce sujet le Zohar, vol. 2, folio 94, fin du côté b ; vol. 3, folio 48a).

(והנה לכן יש ג"כ באדם הבחירה. וכמ"ש הרמב"ם [הרבי משה בן מימון] פ"ה מהל' [מהלכות / מהלכה] תשובה שע"ז נאמר הן האדם היה כאחד ממנו.

(Ainsi donc, l'homme aussi possède le libre arbitre, comme l'écrit le Rambam au chapitre 5 des Lois de la techouva : c'est à ce sujet qu'il est dit : «Voici que l'homme est devenu comme l'un de nous.»

כלומר הן מין זה של אדם היה יחיד בעולם ואין מין שני דומה לו בזה הענין שיהא הוא מעצמו יודע הטוב והרע ועושה כל מה שהוא חפץ וכו' ע"ש.

«C'est-à-dire : voici que cette espèce qu'est l'homme est unique dans le monde, et il n'existe aucune autre espèce qui lui ressemble en cela : il connaît de lui-même le bien et le mal et fait tout ce qu'il désire», etc. ; voir là-bas.

והיינו כמ"ש במ"א שבחיר ה' זו נלקחה מבחי' גבוה מאד שהוא בחי' הממשלה שהמלוכה והממשלה לחי' עולמים ע"ד כשעלה ברצונו הפשוט כו' ואין מעכב על ידו ועד"ז הוא בחי' הבחירה שניתן לאדם עד שאין מי שמעכב על ידו

Et cela correspond à ce qui est expliqué ailleurs : ce choix a été puisé à un niveau très élevé, celui de la souveraineté ; car «la royauté et la souveraineté appartiennent à Celui qui vit éternellement», selon le principe de «lorsque s'éleva dans Sa volonté simple», etc., et nul ne peut s'opposer à Lui. De même, la faculté de choisir a été donnée à l'homme, de sorte que nul ne peut s'opposer à sa volonté.

אך לפי שבחינה ומעלה הרמה זו ירדה ונתלבשה למטה בגוף הגשמי ובנה"ב [ובנפש הבהמית] שכלולים מטוב ורע ע"כ יכולה להיות ממשלה זו גם לבחור הרע ח"ו [חס ושלום] ה' ישמרנו וזהו וייצר כו' ויפח באפיו כו' צמצומים רבים עד שירד כח בחירה וממשלה זו למטה.

Cependant, puisque ce niveau et cette qualité élevés sont descendus et se sont revêtus ici-bas dans le corps physique et dans l'âme animale, qui sont constitués de bien et de mal, cette souveraineté peut aussi choisir le mal, à D.ieu ne plaise, que D.ieu nous en préserve. Et c'est là le sens de «Et Il forma», etc., «et Il insuffla dans ses narines», etc. : de nombreuses contractions, jusqu'à ce que cette faculté de choisir et cette souveraineté descendent ici-bas.

אבל שרש בחינה זו נלקחה ממקום גבוה מאד ועיין בפרדס שע"ד פ"ט ומה שניתן בחירה וממשלה זו לאדם היינו לפי ששרש בחי' אדם הוא נעלה מאד כנ"ל.

Mais la racine de ce niveau provient d'un lieu très élevé (voir le Pardes, Sha'ar 4, chapitre 9). Si ce choix et cette souveraineté ont été donnés à l'homme, c'est parce que la racine du niveau d'Adam est très élevée, comme indiqué plus haut.

ולכן ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כ"א ליראה כו' וכמ"ש הרמב"ם [הרבי משה בן מימון] שם הואיל והרשות בידינו כו')

C'est pourquoi il est dit : «Et maintenant, Israël, que te demande Havaya, ton Dieu, sinon de Le craindre», etc. ; et, comme l'écrit le Rambam à cet endroit : «puisque le choix est entre nos mains», etc.)

ולכן איתא בספרים שהדפק שבאדם מורה על הארת אור א"ס שבתוכו וכמ"ש בלק"ת [בלקוטי תורה (להארי"ל)] בטעמי מצות פ' וירא כי הדפק אחוריים דאבא והחיות שבתוכו הוא אור הא"ס

C'est pourquoi il est dit dans les ouvrages que le pouls de l'homme indique le rayonnement de la Lumière infinie (Or Ein Sof) qui est en lui. Ainsi qu'il est écrit dans le Likkutei Torah de l'Ari zal, dans Ta'amei HaMitzvos, Parshas Vayeira : le pouls est l'arrière (A'horayim) d'Abba, et la force vitale qui est en lui est la Lumière infinie.

כי התלבשות אור א"ס הוא בחכמה והדפיקו בחי' רצוא ושוב והיינו בחי' מטי ולא מטי דחכמה לפי שאור א"ס שורה בחכמה:

Car la Lumière infinie se revêt dans 'Hokhma, et le battement correspond au mouvement de «course et retour» (ratso vachov), c'est-à-dire au niveau de «parvenir et ne pas parvenir» de 'Hokhma, car la Lumière infinie réside dans 'Hokhma :

10 ד ומעתה יובן ג"כ ענין שהאדם ניזון ומקבל חיות מהמאכלים שהם דצ"ח [דומם צומח חי]. וגם הוא מתקן ומעלה אותם עי"ז.

4. On comprend dès lors également comment l'homme est nourri et reçoit sa force vitale des aliments — les éléments inanimés, végétaux et animaux — et comment, par là même, il les rectifie et les élève.

דהיינו מפני שהאדם הוא מבחי' תיקון אשר ע"י ההתכללות שורה שם אור הא"ס שלימותא דכולא וכנ"ל דאור א"ס שורה בחכמה.

Cela s'explique par le fait que l'homme relève du niveau de Tikoun, où, grâce à l'inclusion mutuelle, réside la Lumière infinie, « la perfection de tout », comme indiqué plus haut : la Lumière infinie réside dans 'Hokhma.

11 ולכן יכול האדם בברכתו שמברך ברוך אתה הוי' להמשיך גילוי אור א"ס בחכמה ובחכמה אתברירו לברר הדצ"ח [הדומם צומח חי] אשר

Et c'est pourquoi l'homme peut, par la bénédiction où il bénit en disant : « Béni sois-Tu, Havaya », faire descendre une révélation de la Lumière infinie (Or Ein Sof) dans 'Hokhma — et « c'est par 'Hokhma qu'ils sont raffinés » — afin de raffiner les éléments minéraux, végétaux et animaux, dont

המוצא פי ה' שבמאכל שרשו מעולם התהו רק שמחמת שבה"כ [שבירת הכלים] נפלו הכלים למטה בבי"ע והאורות נסתלקו למעלה במאציל העליון

« ce qui sort de la bouche de Havaya », dans l'aliment, a sa racine dans le Monde du Tohu ; seulement, à cause du brisement des réceptacles, ceux-ci tombèrent dans Béria, Yetsira et Assiya, tandis que les lumières se retirèrent vers le haut, dans l'Émanateur suprême.

אמנם אחר הבירור וההעלאה של המאכל לבחי' התיקון ע"י הברכה הנה עי"ז מתקרבים לאורות שלהן דתהו שנסתלקו למעלה ומתגלים ומתאחדים בהן האורות דתהו.

Cependant, après le raffinement et l'élévation de l'aliment au niveau du Tikoun par la bénédiction, ils se rapprochent ainsi de leurs propres lumières du Tohu, qui s'étaient retirées vers le haut ; les lumières du Tohu se révèlent alors en eux et s'unissent à eux.

כמו עד"מ נפש האדם שמסתלקת מהגוף מחמת מיתה ה"י [השם ישמרנו] וצוררה בצרור החיים בגי"ע [בגן עדן], וכשיהיה תח"מ [תחיית המתים] שיתעלה הגוף תתגלה ותתלבש בו הנשמה שהיתה בגי"ע [בגן עדן] כו'

À titre de comparaison, l'âme de l'homme, qui quitte le corps à cause de la mort — que D.ieu nous en préserve — et est liée au faisceau de la vie dans le Gan Eden ; lorsque viendra la Résurrection des morts et que le corps sera élevé, l'âme qui se trouvait dans le Gan Eden se révélera en lui et s'en revêtira, etc.

כמ"כ [כמו כן] הכלים דתהו שמתו ונפלו בבי"ע אחר שנתקנו ונכללו בבחי' התיקון נתגלה ונמשך בהן נשמתן היינו האורות דתהו.

De même, les réceptacles du Tohu, qui moururent et tombèrent dans Béria, Yetsira et Assiya : après avoir été rectifiés et inclus dans le niveau du Tikoun, leur âme — c'est-à-dire les lumières du Tohu — se révèle en eux et y est attirée.

12 ונמצא שעייז ניתוסף ריבוי אור גדול לבחי' תיקון שהוא האדם כי האורות דתהו שנסתלקו ונכללו בעצמות המאציל הם גבוהים הרבה מאורות דתיקון כנ"ל רק שמחמת תגבורת ותוקף האור לא יכלה הכלי להכיל כו'

Il s'ensuit que, par cela, une grande abondance de lumière s'ajoute au niveau de Tikoun, qui est l'homme. En effet, les lumières de Tohou qui se sont retirées et ont été intégrées à l'essence de l'Émanateur sont bien plus élevées que les lumières de Tikoun, comme indiqué plus haut ; seulement, en raison de l'intensité et de la puissance de la lumière, le réceptacle ne pouvait la contenir, etc.

אכן אחרי שנתבררו הכלים ונכללו בתיקון שהוא בבחי' ההתכללות אז יחיה עייז האדם דתיקון שנתגלה בו אור שגדול יותר מהאדם דתיקון כו'

Mais après que les réceptacles ont été affinés et intégrés à Tikoun, qui relève de l'interinclusion, alors, par cela, l'Adam de Tikoun vivra : une lumière supérieure à l'Adam de Tikoun se révèle en lui, etc.,

כנ"ל (שהוא מסי"ג [משם ס"ג] שבפנימית א"ק [אדם קדמון] כו' ונמצא נכלל בתיקון ב' המעלות שיהיה אורות גדולים כמו בתהו ואף על פי כן יהיה בבחי' התכללות עיי הארת אור א"ס שלימותא דכולא כו' מעין בחינת עקודים כו').

comme indiqué plus haut (car cela provient de Sag dans la dimension intérieure d'Adam Kadmon, etc. ; ainsi, les deux avantages se trouvent intégrés à Tikoun : il y aura de grandes lumières, comme dans Tohou, et pourtant elles seront dans un état d'interinclusion, grâce au rayonnement de la Lumière infinie (Or Ein Sof), « la perfection de tout », etc., à la manière du niveau d'Akoudim, etc.).

ובזה יובן מארז"ל [מאמר רבותינו זכרונם לברכה] (ברכות דנ"ה א' ע"פ וידבר אלי זה השולחן אשר לפני ה' ביחזקאל מ"א כ"ב)

Et cela permet de comprendre l'enseignement de nos Sages, de mémoire bénie (Berachos 55a, à propos du verset « Il me dit : "Voici la table qui est devant D.ieu" » dans Ézéchiél 41:22) :

פתח במזבח וסיים בשולחן כל זמן שבהמ"ק [שבית המקדש] קיים מזבח מכפר על ישראל ועכשיו שולחנו של אדם מכפר עליו.

« Le verset commence par l'autel et s'achève par la table : tant que le Temple était debout, l'autel expiait pour Israël ; maintenant, c'est la table d'un homme qui expie pour lui. »

כי הנה ענין הקרבנות הוא העלאת נפש הבהמה ע"י הכהן שהוא חסד דז"א מעולם התיקון וימין מקרכת

En effet, le service des sacrifices consiste à élever l'âme de l'animal par l'intermédiaire du Cohen, qui est le 'Hessed de Zeir Anpin, du Monde de Tikkoun, et « la main droite rapproche ».

ולכן כשמברך ושוחטה ומקריבה ע"ג [על גבין] המזבח הוא מברר רוח הבהמה שנפלה בשכה"כ [בשבירת הכלים] ומעלה אותה לשרשה שמפני שור שבמרכבה עד שנכללת במלי' דאצילות וזה נק' אכילת המזבח.

C'est pourquoi, lorsqu'il récite la bénédiction, l'égorge et l'offre sur l'autel, il affine l'esprit de l'animal qui est tombé lors du brisement des réceptacles et l'élève jusqu'à sa racine, qui provient de la face du bœuf dans le Char, jusqu'à ce qu'il soit intégré à Mal'hout d'Atsilout ; c'est ce qu'on appelle la nourriture de l'autel.

מזבח היינו מלי' דאצי' ועי"ז מתגלים האורות דתהו ולכן נהנים המלאכים מהקרבנות בהתגלות האורות דתהו אשר משם שרשן, וז"ש [וזהו שכתוב] בזה"ק [בזהר הקדוש] (פ' פנחס דרמ"א א') ואתהניין מיסודא ועקרא דילהון וכמובא באג"ה [באגרת הקודש] סד"ה איהו וחיוהי.

L'autel désigne Mal'hout d'Atsilout. Par cela, les lumières de Tohou se révèlent ; c'est pourquoi les anges tirent plaisir des sacrifices, par la révélation des lumières de Tohou, qui sont leur racine. C'est ce qui est écrit dans le saint Zohar (Parshas Pinchas, folio 241a) : « Ils tirent plaisir de leur fondement et de leur racine », comme cela est rapporté dans Iggeres HaKodesh, à la fin du discours commençant par « Lui et Ses forces vitales ».

וזהו ריח ניחוח להו"י שע"י הריח שהוא העלאת מ"ן [מ"ן נוקבין] מבירור נה"ב [נפש הבהמית] נמשך ניחוח לשון נחית דרגא והוא המשכה להו"י

Et telle est [la signification de] « un parfum agréable (réa'h ni'hoa'h) pour Havaya » : par le parfum, qui est l'élévation des mayin noukvin (eaux féminines) issue de l'affinement de l'âme animale, ni'-hoa'h est attiré vers le bas — terme [qui signifie] na'hit darga (« un degré est descendu ») — et c'est un influx attiré vers Havaya ;

דהיינו שנעשה הו"י חדשה כי גם בע"ס [בעשר ספירות] דתהו יש שם הו"י ונתגלה ונמשך לע"ס [לעשר ספירות] דתיקון לבחי' שם הו"י דתיקון.

c'est-à-dire qu'une Havaya nouvelle est formée. Car il y a aussi le Nom Havaya dans les Dix Séfirot de Tohou, et il est révélé et attiré dans les Dix Séfirot de Tikoun, au niveau du Nom Havaya de Tikoun.

13 ולכן המזבח מכפר על האדם שמבחי' תיקון ע"י שממשיך ריח ניחוח להו"י כו'. וכמ"כ [וכמו כן] עכשיו שולחנו של אדם מכפר עליו.

Et c'est pourquoi l'autel expie pour l'homme, qui relève du niveau du Tikoun, en faisant descendre « un parfum agréable à Havaya », etc. De même, aujourd'hui, la table d'un homme expie pour lui,

ע"י אכילתו בברכה וכוונה שע"י ג"כ מברר הדצ"ח [הדומם צומח חי] ומעלה מ"ן [מ"ן נוקבין] משבה"כ [משבירת הכלים] וממשיך גילוי האורות דתהו.

lorsqu'il mange avec une bénédiction et une intention, car ainsi, lui aussi affine les éléments minéral, végétal et animal, élève des mayin noukvin issus du brisement des réceptacles et fait descendre une révélation des lumières du Tohou.

אך היינו ע"י שמתפלל תחלה להבטל אליו ית' שזהו בחי' אדם דתיקון שמעלתו הוא בחי'

Mais cela se fait parce qu'il prie d'abord afin de s'annuler devant Lui, béni soit-Il ; car tel est le niveau de l'Adam du Tikoun, dont la supériorité réside dans le niveau de

הביטול אדם בגימטריא מ"ה [שם מ"ה] ואז נק' השולחן שולחנו של אדם דוגמא שלמעלה בחי' המל' דאצי' המבררת הניצוצין נק' שולחן לאדם העליון ז"א דאצילות.

l'annulation de soi : Adam a la valeur numérique de Mah (45). Alors, la table est appelée « la table d'un homme (Adam) », selon le modèle d'En-Haut, où le niveau de Mal'hout d'Atsilout, qui affine les étincelles, est appelé la table de l'Adam supérieur, Zeir Anpin d'Atsilout.

ולכן עי"ז מכפר עליו כמו המזבח כו' (ועי"ן בזהר פ' תרומה דף קנ"ג סע"ב [סוף עמוד ב] ודף קל"ג ע"א.
ועי"ן ברע"מ [ברע"א מהימנא] פ' עקב דרע"א סע"ב [סוף עמוד ב] מענין זה השולחן ועמ"ש בפ' נשא בד"ה כה
תברכו כו'):

Et c'est pourquoi, par cela, elle expie pour lui comme l'autel, etc. (Voir à ce sujet le Zohar, Parachat Terouma, folio 153, fin du côté b, et folio 133a ; voir aussi le Raaya Mehemna, Parachat Ekev, folio 271, fin du côté b, au sujet de « cette table » ; et voir ce qui est écrit dans Parachat Nasso, dans le discours commençant par « Ainsi vous bénirez », etc.)

14 ועתה נבוא לענין תנופת הלחם ע"ג [על גבי] שתי הכבשים. רק מתחלה נקדים ענין השתי כבשים
התמידין שבכל יום.

À présent, nous allons aborder la question de l'agitation du pain au-dessus des deux agneaux.
Mais commençons par expliquer la question des deux agneaux de l'offrande perpétuelle quoti-
dienne, les temidin.

דאיתא בפע"ח [בפרי עץ חיים] שער ה' פ"ג [פרק ג'] בענין עולת התמיד שכל עולה הוא בח"י לאה שהיא
עליונה ושם הדינים הקשים כולם ולכן בא עולת התמיד כנגדה למתק דינה.

Car il est enseigné dans Pri Etz Chaim, Sha'ar 5, chapitre 3, au sujet de l'offrande quotidienne en
holocauste, l'olat hatamid, que tout holocauste correspond au niveau de Léa, qui est supérieure, et
où se trouvent tous les jugements rigoureux. C'est pourquoi l'holocauste quotidien est offert en
correspondance avec elle, afin d'adoucir son jugement.

15 ועי"ן בהרמ"ז [בהרב משה זכות] ר"פ צו שהקשה שהרי עיקר זיווג של שחרית הוא דיעקב ורחל. ופ"י שמ"מ
צריך ג"כ מיתוק לדיני לאה כו' ע"ש.

Voir aussi le Ramaz, au début de la paracha Tsav, qui pose la question suivante : pourtant, l'union
principale du matin est celle de Yaakov et Rachel ! Il explique que, néanmoins, il faut aussi adoucir
les jugements de Leah, etc. ; voir là-bas.

וביאור ענין דזיווג יעקב ורחל ולאח ורע"ז באו השני תמידין להמתיק הדינים כו'. כי הנה כתיב כרחל
לפני גוויזה נאלמה ורחל היינו כבש והוא בח"י מלי שנמשלה לרחל.

Pour expliquer l'union de Yaakov avec Rachel et avec Leah, et le fait que les deux offrandes quoti-
diennes viennent à cette fin adoucir les jugements, etc., considérons ce qui est écrit : « Comme une
brebis (ra'hel) devant ceux qui la tondent, elle est silencieuse. » Une ra'hel est un agneau (kévess) ;
elle correspond au niveau de Mal'hout, qui est comparée à une brebis.

לפי שמצינו שיש ברחל טבע ההכנעה יותר מכל הבהמות. וגם לכל רואה מעירה רחמים עליה וקולה קול המעורר רחמנות.

Car nous constatons que la brebis possède davantage que tous les autres animaux une nature soumise. De plus, chez tous ceux qui la voient, elle éveille de la compassion à son égard, et sa voix est une voix qui suscite la compassion.

וגם שמנחת א"ע [את עצמו] לגזוז ולא תשמיע קולה משא"כ כל הבהמות לא ישקוטו ולא ינוחו כשיבואו לגזוזם

Elle se laisse aussi tondre sans faire entendre sa voix, contrairement aux autres animaux, qui ne restent pas tranquilles et ne cessent de s'agiter lorsque [l'on] vient les tondre.

(וכ"ז היא בחיי ההכנעה וביטול בחיי ונפשי כעפר לכל תהיה כמ"ש במ"א בד"ה אם לא תדעי לך).

(Tout cela relève de la soumission et de l'annulation de soi, de l'aspect de « et que mon âme soit comme de la poussière pour tous », comme il est expliqué ailleurs, dans le discours commençant par « Si tu ne sais pas ».).

והדוגמא בזה בשכינה אשר יורדת להשפיע לכי"ע ומחיה גם את החיצונים וסובלת זה ויניקתם מהשערות וזהו ענין לפני גוזזיה נאלמה וכמ"ש ע"פ אלה מסעי בניי [בני ישראל] כו'.

La correspondance se trouve dans la Chekhina, qui descend pour dispenser son influx aux mondes de Béria, Yetsira et Assiya, donne vie même aux forces extérieures (hitsonim) et endure cela, leur nourriture provenant des cheveux. Tel est le sens de « devant ceux qui la tondent, elle est silencieuse », comme il est expliqué à propos du verset « Voici les étapes des enfants d'Israël », etc.

וכדי להמתיק הדינים דתריין נוקבין לאה ורחל שבהם נאחזים החיצונים נאמר את הכבש אחד תעשה בבקר תעשה לשון תיקון

Et afin d'adoucir les jugements des deux Noukvin, Leah et Rachel, auxquelles les forces extérieures s'attachent, il est dit : « Tu feras (ta'assé) le premier agneau le matin. » Ta'assé désigne une rectification (tikoun),

כמו ועשתה את צפרניה ותיקון זה היינו ע"י עולת התמיד שמקריבין הכבש הגשמי ששרשה מעולם התהו ע"ג [על גבי] המזבח

comme dans « et elle fera (ve'asset) ses ongles ». Cette rectification s'accomplit par l'offrande quotidienne, lorsque l'agneau matériel, dont la racine provient du Monde du Tohou, est offert sur l'autel.

ובזה מעלים מ"ן [מ"ן נוקבין] מהרפ"ח ניצוצין ועי"ז יורד ונמשך מלמעלה מ"ד [מ"ן דוכרין] והוא ענין אש שלמעלה ארי' [אריה] דאכיל קרבנין ארי' [אריה] אותיות ראי' [ראיה] שהוא הארת שם מ"ה [שם מ"ה] מחכמה המברר המ"ן [המ"ן נוקבין] ועי"ז נמתקים הגבורות דנוק' [דנוקבא].

Ainsi, on élève des mayin noukvin (eaux féminines) à partir des 288 étincelles, et, par là, des mayin doukhrin (eaux masculines) descendent et sont attirées d'en haut. C'est là le sens du feu céleste, «un lion qui consume les offrandes»: aryeh (lion) s'écrit avec les mêmes lettres que re'iyah (vision), qui est l'illumination du Nom Mah issue de 'Hokhma, laquelle clarifie les mayin noukvin; par là, les Guevourot de Noukva sont adoucies.

16 וזהו ענין זיווג יעקב ורחל. וכן הזיווג דלאה כי לכל נוקבא צריך המתקה לבוא מדכורא והיינו בחי' יעקב ז"א דאצי'.

Tel est le sens de l'union de Yaakov et Rachel, ainsi que de l'union de Léa : toute Noukva doit être adoucie par ce qui vient du masculin (Dechoura), c'est-à-dire par le niveau de Yaakov, le Zeir Anpin d'Atsilout.

והענין כי רחל הוא אותיות הדבור ולאה היא אותיות המחשבה ולכן שניהם נק' נוקבא כי אותיות הוא הבחינה אחרונה רק נגד רחל שהוא דבור עלמא דאתגליא נק' לאה שהיא מחשבה עלמא דאתכסא

L'idée est que Rachel correspond aux lettres de la parole, et Léa aux lettres de la pensée. Toutes deux sont donc appelées Noukva, car les lettres constituent le dernier niveau ; toutefois, par rapport à Rachel, qui est la parole, le monde révélé (alma de'isgalya), Léa, qui est la pensée, est appelée le monde caché (alma de'iskasya) ;

אבל מ"מ גם המחשבה הוא בחי' אותיות כו' והנה התחלקות הקול וההבל במבטא בה' מוצאות הפה הוא עי"י ה"ג [חמש גבורות] מנצפ"ך שמחלקות הקול וההבל לחלקים כו'

mais néanmoins, la pensée aussi est un niveau de lettres, etc. Or, la division de la voix et du souffle dans la prononciation, à travers les cinq points d'articulation de la bouche, s'opère par les cinq Guevouras, Mantzepach, qui divisent la voix et le souffle en parties, etc.

וזהו שבנין הנוק' [הנוקבא] אותיות הוא מהגבורות וכן הוא גי"כ באותיות המחשבה שהם באים גי"כ בהתחלקות

Voilà pourquoi la structure de la Noukva — les lettres — procède des Guevouras. Il en va de même des lettres de la pensée, qui se présentent elles aussi sous forme de divisions,

כמו אותיות הדבור ע"י ה"ג [חמש גבורות] מנצפ"ך דאימא כו' (ועמ"ש ע"פ וגבורתך ידברו להודיע לבני האדם גבורותיו כו' וכד"ה אדי שפתי תפתח)

comme les lettres de la parole, par les cinq Guevouras, Mantzepach, d'Imma, etc. (Voyez aussi ce qui est écrit au sujet du verset : « Ils parleront de Ta puissance, pour faire connaître aux fils de l'homme Ses actes puissants », etc., ainsi que dans le discours commençant par « Ado-nai, ouvre mes lèvres ».)

והנה ע"י השתלשלות הגבורות נמשך יניקת החיצונים שהם הדינים הקשים ויניקתם מפסולת גבורות דקדושה (ועמ"ש מענין זה בד"ה ויקחו אליך פרה בפי חקת).

Or, par l'enchaînement descendant des Guevouras, les forces extérieures reçoivent leur nourriture ; elles sont les rigueurs sévères, et leur nourriture provient des déchets des Guevouras de sainteté (voyez aussi ce qui est écrit à ce sujet dans le discours commençant par « Qu'ils prennent pour toi une vache », dans la paracha Houkat).

אך ע"י יעקב ש הוא בחי' אז יבקע כשחר אורך המשכת אור א"ס השורה בחכמה עילאה ומלמעלה מעלה כו'

Mais par Yaakov, qui correspond au niveau de « Alors ta lumière jaillira comme l'aurore », est attirée la Lumière infinie (Or Ein Sof) qui réside dans la 'Hokhma supérieure, et qui provient de niveaux toujours plus élevés, etc. —

ע"י נמתקים הדינים והגבורות ולא יהיה בחי' גוזזיה להפריד השערות והאותיות ביש ודבר ונפרד כו' והיינו ע"י התגלות הביטול מבחי' ח"ע [חכמה עילאה] כו'.

par cela, les jugements et les Guevouras sont adoucis, et il n'y aura pas le niveau de « ceux qui la tondent », séparant les cheveux et les lettres pour en faire un yesh (quelque chose), une entité distincte, etc. Cela se produit par la révélation de l'annulation de soi (bitoul) du niveau de la 'Hokhma supérieure, etc.

17 וזהו דאיתא במ"ח את הכבש אחד יעקב תעשה בבקר כו' כי יעקב הוא הממשיך בחי' כבש ממקורו ושורשו

Et telle est la déclaration de la Michnat 'Hassidim : « L'agneau unique, Yaakov, tu l'offriras le matin », etc. ; car Yaakov est celui qui fait descendre le niveau de l'agneau depuis sa source et sa racine,

וכמו שיבוא בסמוך בענין והכשבים הפריד יעקב שממשיך מבחינת כתר וחכמה בחג"ת [בחסד גבורה תפארת] דז"א וזהו ענין כבש.

comme il sera expliqué bientôt à propos de «Et les agneaux, Yaakov les sépara»: il fait descendre le niveau de Kéter et de 'Hokhma dans 'Hessed, Guevoura et Tiferet de Zeir Anpin; et c'est là le sens de l'agneau.

ולכן ע"י המשכה זו שממשיך גילוי זה באותיות המחשבה ודבור מתמתקין הדינים הקשים הנאחזים בצירופי האותיות בין צירוף לצירוף כו'

C'est pourquoi, grâce à cette descente, par laquelle il fait pénétrer cette révélation dans les lettres de la pensée et de la parole, les rigueurs sévères qui s'attachent aux combinaisons de lettres, entre une combinaison et la suivante, etc., sont adoucies

(ועמ"ש מענין זה בפ' פנחס ע"פ את הכבש אחד כו'. ועוד נת' [נתבאר] מענין יעקב אז יבקע בד"ה להבין ענין משמח חתן וכלה בפ' צו.

(Et voyez ce qui est écrit sur ce sujet dans la paracha Pin'has, à propos du verset «L'agneau unique», etc.; le sujet de Yaakov, «alors s'ouvrira», est également expliqué dans le discours qui commence par «Comprendre le sens de "Qui réjouit le marié et la mariée"», dans la paracha Tsav.

ועמ"ש עוד מענין להמתיק דיני לאה בביאור ע"פ באתי לגני כו'. וברכות נז' [נזכר] מענין את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני כו' בפ' ויחי פצ"ט גבי בבקר יאכל עד.

Et voyez encore ce qui est écrit au sujet de l'adoucissement des rigueurs de Léa, dans l'explication du verset «Je suis venu dans mon jardin», etc.; et le Midrach Rabba mentionne le sujet de «L'agneau unique, tu l'offriras le matin, et le second agneau», etc., dans la paracha Vayé'hi, section 99, à propos de «Le matin, il dévorera la proie»;

נשא פי"ד [פרק י"ד / פרשה י"ד] רס"א ד'. שה"ש [שיר השירים] רבה ס"פ לסוסתי באסתר בפסוק גם ושתי. זח"א [זהר חלק א] קל"ג א'. דרכ"ט ב'. דרמ"ד א' ח"ג [חלק ג'] דרמ"ב א'. דרכ"ו ב' ברע"מ [ברע"א מהימנא]. ועיין בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] פ' קדושים בד"ה אזהרת שעטנז.

Nasso, section 14, folio 261d; Chir Hachirim Rabba, à la fin du passage sur «À ma jument»; dans Esther, à propos du verset «Vashti aussi»; Zohar, partie I, folio 133a; folio 229b; folio 244a; partie III, folio 242a; folio 226b, dans le Raaya Mehemna. Voyez aussi le Likkutei Torah de l'Arizal, paracha Kedochim, dans le passage qui commence par «L'interdiction du chaatnez».

והובא במק"מ [במקדש מלך] פ' קדושים בדף פ"ו ע"ב איך שע"י קרבן הכבשים מעוררים מדעת עליון דמזלא דאריך המזווג או"א [אבא ואימא] ומשם ניתוסף כח לזעיר ואז מזווג עם המל'. וזהו ענין וישע ה' אל הבל ואל מנחתו כו'):

Et cela est rapporté dans le Mikdach Mélekh, paracha Kedochim, au folio 86b : par l'offrande des agneaux, on éveille le Daat supérieur du mazala d'Arikh, qui unit Abba et Imma ; de là, une force supplémentaire est donnée à Zeir, puis il s'unit à Mal'hout. Tel est le sens de « Et Havaya se tourna vers Hevel et vers son offrande », etc.):

18 ה וזהו ענין והכשבים הפריד יעקב. והנה כמעט בכל מקום בתורה נאמר כבש ביי"ת קודם לשיי"ן וכאן נאמר כשבים השיי"ן קודם לביי"ת וכן נזכר עוד שם בפ' ויצא גבי צאן לבן.

5. Tel est le sens de « Et Yaakov séparait les agneaux (kesavim). » Or, presque partout dans la Torah, on trouve keves, avec le beit avant le chin, mais ici on trouve kesavim, avec le chin avant le beit; cette forme apparaît encore là, dans la paracha Vayetse, au sujet du troupeau de Lavan.

19 והענין יובן בהקד"י [בהקדים] מ"ש דאו"א [דאבא ואימא] מלבישים לזרועות דא"א וכמ"ש ג"כ בפע"ח [בפרי עץ חיים] בפ"י עבדים היינו לפרעה ויוציאנו ה' אלקינו או"א [אבא ואימא] שהלבישו לזרועות דאריך וכמ"ש במ"א.

La chose se comprendra en introduisant d'abord ce qui est écrit : Abba et Imma revêtent les bras d'Arich Anpin. Ainsi est-il également écrit dans Pri Etz Chaim, dans l'explication de « Nous étions esclaves de Pharaon, et Havaya, notre D.ieu, nous fit sortir » : Abba et Imma, qui revêtirent les bras d'Arich, comme cela est expliqué ailleurs.

ואיתא ג"כ בע"ח [בעץ חיים] דאו"א [דאבא ואימא] יונקים ממזלות דא"א אבא יונק ממזל השמיני ואימא ממזל הי"ג.

Il est également dit dans Etz Chaim qu'Abba et Imma puisent leur nourriture dans les mazalot d'Arich Anpin : Abba la puise dans le huitième mazal, et Imma dans le treizième.

20 ומזלות הם בחי' שערות לבד. והענין כי לשון יניקה הוא כמו עד"מ הולד שיונק משדי אמו

Et les mazalot ne sont que des cheveux. Voici l'idée : le terme « nourriture » (yenika) s'explique par l'analogie d'un nourrisson qui tète les seins de sa mère :

הנה עצם מציאות הולד הוא כבר נתהווה מבטן אמו ומה שיונק משדי אמו הוא פועל הגדלה וריבוי באברי הולד.

l'existence même du nourrisson s'est déjà constituée dans le ventre de sa mère, et le fait qu'il tète les seins de sa mère entraîne la croissance et le développement de ses membres.

כמ"כ [כמו כן] פי' וענין אבא יונק ממזל השמיני היינו אחרי שכבר נאצל אבא מאור המאציל אך להיו' [להיות] הגדלה וריבוי באור אבא הוא ע"י שיונק ממזל השמיני.

De même, le sens et la portée de l'expression «Abba reçoit sa nourriture du huitième mazal» sont les suivants : Abba a déjà été émané de la lumière de l'Émanateur, mais la croissance et le développement de la lumière d'Abba résultent de la nourriture qu'il reçoit du huitième mazal.

21 וההגדלה הוא להיות בבחי' פרצוף ומוחין דגדלות ואזי יוכל להשפיע למטה להיות נה"י [נצח הוד יסוד]

שלו מוחין לז"א ומז"א לנוק' [לנוקבא] חכמה תתאה מל' דאצילות להחיות בי"ע

Et cette croissance consiste à atteindre l'état d'un partzuf et de mo'hin de maturité (mo'hin de gadlout) ; alors il peut donner en bas, de sorte que son Netsa'h, son Hod et son Yessod deviennent les mo'hin du Zeir Anpin, puis que le Zeir Anpin les transmette à la Noukva, la 'Hokhma inférieure, la Mal'hout d'Atsilout, afin de donner vie à Béria, Yetsira et Assiya.

ואם לא היה בו ההגדלה זו בבחי' פרצוף ומוחין דגדלות לא היה יכול להשפיע למטה בירידות המדרגות

Et s'il n'avait pas connu cette croissance, jusqu'à l'état d'un partzuf et de mo'hin de maturité, il n'aurait pas pu donner en bas à travers la descente des niveaux ;

רק אחרי שיונק ממזל השמיני אשר הוא בא מחכמה סתימאה כמ"ש באדר"ז [באדרא זוטא] דרצ"ב א' ומשם נתגדל אור אבא

mais seulement après avoir reçu sa nourriture du huitième mazal, qui provient de la 'Hokhma Sti-ma'a (la 'Hokhma cachée), comme il est écrit dans l'Idra Zouta, folio 292a ; c'est de là que grandit la lumière d'Abba —

אזי יכול להשפיע למטה וכנודע דדוקא מי שהוא גדול בחכמה יותר הוא שיכול להסביר השכל אף לאחרים והיינו מחמת כי דבר הגבוה יותר יוכל להשפיל ולירד למטה יותר

alors il peut donner en bas. En effet, comme on le sait, celui qui est plus grand en sagesse est précisément celui qui peut expliquer une idée même à autrui ; c'est parce que plus une chose est élevée, plus elle peut s'abaisser et descendre bas.

ולכן אחר שיונק אבא ממזל הנמשך מח"ס [מחכמה סתימאה] שהוא בחי' גבוה מאד אזי יכול להשפיע למטה.

C'est pourquoi, après qu'Abba a reçu sa nourriture du mazal qui émane de la 'Hokhma Stima'a, niveau très élevé, il peut donner en bas.

אבל מקודם לזה אף שאו"א [שאבא ואימא] מלבישים לזרועות דא"א שהם חג"ת [חסד גבורה תפארת] שבכתר עדיין לא היה בהם הגדלה זו ולא יכלו להשפיע למטה המוחין לזו"ג [לזעיר אנפין ונוקבא] כו'

Mais auparavant, bien qu'Abba et Imma revêtent les bras d'Arieh Anpin, c'est-à-dire le 'Hessed, la Guevoura et le Tiferet de Kéter, ils n'avaient pas encore connu cette croissance et ne pouvaient pas transmettre les mo'hin en bas, au Zeir Anpin et à la Noukva, etc. ;

כ"א הגדלה זו נעשה אחר שמקבל מח"ס [מחכמה סתימאה] שהוא למעלה הרבה מבחי' חג"ת [חסד גבורה תפארת] שבכתר. (ועמ"ש בביאור ע"פ אלה מסעי הנ"ל גבי פ"י אל עליון גומל חסדים טובים כו'.

mais cette croissance ne se produit qu'après qu'il a reçu de la 'Hokhma Stima'a, qui est très supérieure au niveau du 'Hessed, de la Guevoura et du Tiferet de Kéter. (Voir aussi ce qui est écrit dans l'explication du verset « Voici les étapes », cité plus haut, à propos de l'explication de « D.ieu Très-Haut, qui prodigue de bonnes bontés », etc.)

ועמ"ש ע"פ לך לך כי אב רם ח"ע [חכמה עילאה] ושיומשך וירד להשפיע למטה זהו ע"י שנמשך בו מאור הכתר כו' ע"ש. ועמ"ש בביאור ע"פ משה ידבר בענין תלת עלמין דנפיק מתקונא קדמאה).

Voir aussi ce qui est écrit à propos du verset « Va pour toi » (Le'h Le'ha) : Av-Ram (« père élevé ») est la 'Hokhma Ila'a, et le fait qu'elle soit attirée vers le bas pour donner en bas s'accomplit par l'attraction en elle de la lumière de Kéter, etc. Voir là-bas. Voir aussi ce qui est écrit dans l'explication du verset « Moché parlera », au sujet des trois mondes qui émanent du premier Tikoun.)

והנה עכ"ז [עם כל זה] היניקה ממזלות עם היות שנמשכת ממקום גבוה מח"ס [מחכמה סתימאה] עכ"ז [עם כל זה] נמשך בבחי' ודרך השפעה חיצונית.

Or, malgré tout, la vitalité reçue des mazalot, bien qu'elle soit attirée d'un lieu élevé, de la 'Hokhma Stima'a, est néanmoins attirée selon un mode et une voie d'influx extérieur.

משא"כ מה שאו"א [שאבא ואימא] מלבישים לחו"ג [לחסד וגבורה] דא"א הוא בא בהם בבחי' פנימית כי ההלבשה שמלבישי' זה לזה היא קירוב ותפיסא בעצם ומהות המלוכש בו.

En revanche, lorsque Abba et Imma revêtent le 'Hessed et la Guevoura d'Arikh Anpin, cela leur parvient de manière intérieure. Car le fait que l'un revête l'autre implique une proximité et une saisie de l'essence même et de la nature de ce qui est revêtu en lui.

22 וכמו עד"מ התלבשות השכל במדות שמהות השכל ממש נתפס ומתלבש בהמדה והיו לאחדים כמ"כ [כמו כן] מה שאו"א [שאבא ואימא] מלבישי' [מלבישים] לחו"ג [לחסד וגבורה] דא"א הלבשה זו הוא עד"מ התלבשות הרצון בהשכל שהוא ג"כ מתאחד עם השכל

Ainsi, à titre d'analogie, lorsque l'intellect s'habille dans les attributs émotionnels, l'essence même de l'intellect est saisie et revêtue dans l'attribut, et ils ne font plus qu'un. De même, lorsque Abba et Imma revêtent le 'Hessed et la Guevoura d'Arikh Anpin, ce revêtement est, à titre d'analogie, semblable à celui de la volonté dans l'intellect, qui elle aussi ne fait qu'un avec l'intellect ;

כמו עד"מ שמחמת רצונו לא יזו דבר נתהווה אצלו שכל וטעם לאותו הדבר וכמ"ש וירח ה' את ריח הניחוח ויאמר כו' לא אוסף עוד כו' כי יצר לב האדם רע מנעוריו.

ainsi, par exemple, parce qu'un homme veut une certaine chose, une raison intellectuelle en faveur de cette chose se forme en lui. Comme il est écrit : « Dieu sentit l'odeur agréable, et dit », etc. : « Je ne le referai plus », etc., « car l'inclination du cœur de l'homme est mauvaise depuis sa jeunesse ».

הרי טענה זו דיצר לב האדם רע שמתחלה נמשך ממנה חובה אח"כ נולד בה טוב טעם לזכות והמלמד חובה מלמד זכות

Ainsi, cet argument — selon lequel l'inclination du cœur de l'homme est mauvaise —, dont fut d'abord tirée une accusation, fit ensuite naître une bonne raison de l'innocenter ; et celui qui plaide à charge plaide à décharge.

והיינו ע"י התגלות הרצון עליון בחכמה ומטה החכמה כלפי חסד כפי בחי' הרצון שהוא אריך אנפין ורב חסד כו' וזהו בחי' התלבשות שעצמיות המדות שבכתר מתלכשים באו"א [באבא ואימא].

Cela se produit par la révélation de la volonté supérieure dans la 'Hokhma, qui incline la 'Hokhma vers le 'Hessed, conformément au niveau de la volonté, qui est Arikh Anpin, « abondant en bonté », etc. Tel est le niveau de revêtement : l'essence même des attributs qui sont en Kéter s'habille dans Abba et Imma.

משא"כ מה שיונקים ממזלות אין זה התלבשות רק בחי' יניקה ממזלות וגם זאת היניקה נמשך רק ע"י בחי' שערות לבד.

En revanche, la nourriture reçue des mazalot n'est pas un revêtement, mais seulement un niveau de nourriture provenant des mazalot ; et cette nourriture aussi n'est transmise que par le niveau des seuls cheveux.

23 והענין כי מחו"ג [מחסד וגבורה] דא"א שהם ז"ת [ז' תחתונות] דא"א יוכל לבא ההשפעה באו"א [באבא ואימא] בבחי' התלבשות ממש מעצמיות חו"ג [חסד וגבורה] ובבחי' סדר השתלשלות עילה ועלול ומהם נתהוו עיקר מהות

Le point est que, depuis le 'Hessed et la Guevoura d'Arikh Anpin, qui sont les sept Séfirot inférieures d'Arikh Anpin, le flux peut parvenir à Abba et Imma selon un véritable mode d'habillage, à partir de l'essence même du 'Hessed et de la Guevoura, et selon l'ordre de l'enchaînement descendant des causes et des effets ; c'est d'eux qu'est issue l'essence même de

או"א [אבא ואימא] אכן ההגדלה והריבוי עד שעיי"ז יוכל להשפיע למטה נמשך ממקום עליון יותר היינו מח"ס [מחכמה סתימאה] והוא מלמעלה מסדר ההשתלשלות עילה ועלול ולכך לא שייך התלבשות וגם נמשך רק דרך בחי' שערות כו'

Abba et Imma. Toutefois, leur croissance et leur accroissement, jusqu'à leur permettre ainsi d'influer en bas, proviennent d'un lieu plus élevé, à savoir de la 'Hokhma Stima'a ; celle-ci se situe au-dessus de l'ordre de l'enchaînement descendant des causes et des effets. C'est pourquoi la notion d'habillage ne s'y applique pas, et le flux ne se transmet que par le niveau des cheveux, etc.

(ועמ"ש בספר מבוא שערים ש"ג ח"ב [חלק ב'] ספ"ה וז"ל [זוה לשוננו] דוגמת רישא תניינא דאריך שמתלבש ב"ג ת"ד [תיקוני דיקנא] ולא באברים לרוב העלמו עכ"ל [עד כאן לשוננו] והיינו בחי' אין שע"ז נאמר והחכמה מאין תמצא ואינו מתלבש באברים שהם חו"ג [חסד וגבורה] דאריך כ"א ב"ג ת"ד [תיקוני דיקנא] שהם המזלות כו').

(Voir aussi ce qui est écrit dans le livre Mevo She'arim, Sha'ar 3, Part 2, end of chapter 5, et voici ses termes : «À l'image de la seconde tête d'Arikh, qui s'habille dans les treize tikkouné dikna et non dans les membres, en raison de son grand degré de dissimulation.» Fin de citation. Il s'agit du niveau du néant, dont il est dit : «Et la 'Hokhma est trouvée à partir du néant» ; elle ne s'habille pas dans les membres, qui sont le 'Hessed et la Guevoura d'Arikh, mais seulement dans les treize tikkouné dikna, qui sont les mazalot, etc.)

וזהו ענין כשב. ש"יין קודם לבי"ת. אות הכ"ף היינו בחי' כתר והשין הקודם לבי"ת היינו חג"ת [חסד גבורה תפארת] דאריך המדות שבכתר. שמהם נמשך הבי"ת היינו או"א [אבא ואימא] תרין ריעין שמלבישים לחג"ת [לחסד גבורה תפארת] דא"א כנ"ל.

C'est là le sens de kesev, où le chin précède le beit. La lettre kaf désigne le niveau de Kéter, et le chin qui précède le beit désigne le 'Hessed, la Guevoura et le Tiferet d'Arikh, les attributs qui sont dans Kéter ; c'est d'eux qu'émane le beit, c'est-à-dire Abba et Imma, les «deux compagnons», qui s'habillent dans le 'Hessed, la Guevoura et le Tiferet d'Arikh Anpin, comme indiqué plus haut.

24 והנה לכאורה הרי יש ג' מוחין היינו חב"ד [חכמה בינה ודעת] ולמה נזכר רק בי"ת שהם רק חו"ב [חכמה ובינה].

Or, à première vue, il y a trois mo'hin, à savoir 'Hokhma, Bina et Daat ; pourquoi donc seule la lettre beit est-elle mentionnée, alors qu'elle ne représente que 'Hokhma et Bina ?

אמנם הענין הוא כמ"ש בס"י [בספר יצירה] עשר ולא אחד עשר הגם שעם הדעת הם י"א אך כשהכתר נמנה אין הדעת נמנה כי הדעת אינו נחשב לספ"י [לספירה / לספירות] בפ"ע [בפני עצמו]

Mais voici le sens de la chose : comme il est écrit dans le Sefer Yetsira, « dix et non onze » ; bien qu'avec Daat il y en ait onze, lorsque Kéter est compté, Daat ne l'est pas, car Daat n'est pas considéré comme une Séfira à part entière ;

רק הוא בחי' ממוצע ליחד ולחבר חו"ב [חכמה ובינה] וכמ"כ [וכמו כן] דעת המתפשט במדות הוא המקשר השכל במדות ואינו נחשב בחי' בפ"ע [בפני עצמו] והוא פנימית המדות וחיותן כו' וכ"ז [וכל זה] הוא ענין כשב השי"ן קודם לבי"ת.

il constitue plutôt un niveau intermédiaire qui unit et relie 'Hokhma et Bina. De même, le Daat qui s'étend dans les attributs émotionnels est ce qui relie l'intellect aux attributs ; il n'est pas considéré comme un niveau à part entière, mais constitue la dimension intérieure des attributs et leur force vitale, etc. Tout cela correspond à l'ordre kesev, où le chin précède le beit.

אמנם אח"כ נמשך מחו"ב [מחכמה ובינה] למטה חג"ת [חסד גבורה תפארת] דז"א ואז נק' כשב הבי"ת קודם לשי"ן. כי השין היינו חג"ת [חסד גבורה תפארת] דז"א שהם מקבלים ונמשכים מחו"ב [מחכמה ובינה] בחי' בית כנ"ל

Cependant, ensuite, 'Hessed, Guevoura et Tiferet du Zeir Anpin sont attirés vers le bas depuis 'Hokhma et Bina ; alors, le mot est keves, avec le beit avant le chin. Car le chin représente 'Hessed, Guevoura et Tiferet du Zeir Anpin, qui reçoivent de 'Hokhma et Bina et en émanent — le niveau du beit, comme indiqué plus haut.

(וזהו ענין המדות הנמשכים מהשכל משא"כ שין דכשב היינו המדות עליונות שלמעלה מהשכל וכנודע מענין טורי חשוכא וטורי נהורא ועמ"ש ע"פ שניך כעדר הרחלים כו' ועמ"ש בביאור ע"פ מים רבים כו' (C'est là le sujet des attributs qui émanent de l'intellect ; en revanche, le chin de kesev représente les attributs supérieurs, au-dessus de l'intellect, comme on le sait au sujet des « montagnes d'obscurité » et des « montagnes de lumière ». Voir aussi ce qui est écrit à propos du verset « Tes dents sont comme un troupeau de brebis », etc., ainsi que l'explication du verset « De grandes eaux », etc.,

אם יתן איש מענין ב' בחי' מדות הנ"ל ועמ"ש בד"ה להבין ביאור ענין האבות הן הן המרכבה בענין ז"א בעתיקא אחיד ותליא ועמ"ש מזה בביאור ע"פ שימני כחותם)

« Si un homme donnait », au sujet des deux niveaux d'attributs mentionnés plus haut ; voir aussi le maamar qui commence par « Pour comprendre l'explication du sujet : “Les Patriarches sont eux-mêmes le Char” », à propos de « Zeir Anpin est attaché à Atika et en dépend » ; voir enfin ce qui est écrit à ce sujet dans l'explication du verset « Place-moi comme un sceau »).

וזהו נעשה ונמשך על ידי יעקב אשר הוא בריח התיכון קו האמצעי שממשיך מכתרוחכמה בז"א וכמ"ש בזהר תרומה דקע"ה ע"ב.

Tout cela s'accomplit et se prolonge par l'intermédiaire de Yaakov, qui est la barre centrale, la ligne médiane, laquelle attire de Kéter et de 'Hokhma vers le Zeir Anpin, comme il est écrit dans le Zohar, Terouma, folio 175b.

וזהו והכשבים הפריד יעקב היינו מה שהיה שי"ן קודם לבי"ת היינו כמו שהיה קודם השפעת חו"ב [חכמה ובינה] למטה בז"א והיו חו"ב [חכמה ובינה] מקבלים מחג"ת [מחסד גבורה תפארת] דאריך.

Tel est le sens de : « Et Yaakov sépara les brebis » : il s'agit de l'ordre dans lequel le chin précédait le beit, c'est-à-dire tel qu'il était avant que 'Hokhma et Bina ne déversent leur flux vers le bas, dans le Zeir Anpin, lorsque 'Hokhma et Bina recevaient de 'Hessed, Guevoura et Tiferet d'Arikh —

המשיך יעקב מבחי"ז גם לעולם הפירוד היינו שיומשך מחו"ב [מחכמה ובינה] המוחין לחג"ת [לחסד גבורה תפארת] דז"א ויהי" [ויהיה] כבש אשר השי"ן חג"ת [חסד גבורה תפארת] דז"א יקבלו מחו"ב [מחכמה ובינה] בי"ת המקבל מכ"ף כתר כו'.

Yaakov fit également descendre ce niveau dans le monde de la séparation ; autrement dit, les mo'-hin sont attirés de 'Hokhma et Bina vers 'Hessed, Guevoura et Tiferet de Zeir Anpin, de sorte qu'il soit un kévès : le chin — 'Hessed, Guevoura et Tiferet de Zeir Anpin — reçoit de 'Hokhma et Bina, le beit, qui reçoit du kaf, Kéter, etc.

25 ופי' הפריד שמזה נמשך שיהי' [שיהיה] שני בחי' לאה ורחל וע"ז נאמר את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני כו' ונקי' זיווג יעקב ורחל.

Et le sens de « sépara » est que cela donne lieu à deux niveaux, Léa et Rachel ; c'est à leur sujet qu'il est dit : « Le premier agneau, tu le feras le matin, et le second agneau », etc. ; cela est appelé l'union de Yaakov et Rachel,

וכן עם לאה. וענין המשכה זו היינו שיומשך הביטול העליון גם למטה בעולם הפירוד וזהו והכשבים הפריד כו'

et de même avec Léa. Le sens de cet influx est que l'annulation de soi supérieure soit également attirée vers le bas, dans le monde de la séparation ; c'est là le sens de « Et les agneaux (kesavim), il les sépara », etc.

והיינו ע"י שנעשה בחי' כבש שנמשך הארת הכתר ומוחין דא"א [דאבא ואימא] בחג"ת [בחסד גבורה תפארת] דז"א ומז"א לרחל מקור דבי"ע כנ"ל.

Cela se réalise par l'avènement du niveau de keves, où l'illumination de Kéter et les mo'hin d'Abba et Imma sont attirés dans 'Hessed, Guevoura et Tiferet de Zeir Anpin, puis de Zeir Anpin vers Rachel, source de Béria, Yetsira et Assiya, comme mentionné précédemment.

26 ואמנם ענין הנפת שני הכבשים בשבועות היינו לשרשן ומקורן לבחי' כשבים היינו שבחי' כבש שהשי"ן למטה מן הבי"ת יתעלה לשרשו ומקורו בחי' כשב שהשי"ן לפני הבי"ת.

Cependant, le sens de l'élévation des deux agneaux à Chavouot est de les élever jusqu'à leur racine et leur source, au niveau des kesavim ; c'est-à-dire que le niveau de keves, où le shin se trouve après le beit, soit élevé jusqu'à sa racine et sa source, au niveau de kesev, où le shin se trouve avant le beit ;

דהיינו שיתעלה ז"א לשרשו ומקורו חג"ת [חסד גבורה תפארת] דאריך שלמעלה מחו"ב [מהכמה ובינה] וזהו והניף הכהן אותם כו' לפני הוי' למעלה מהכמה כו'.

c'est-à-dire que le Zeir Anpin soit élevé jusqu'à sa racine et sa source, les 'Hessed, Guevoura et Tiferet d'Arich Anpin, qui sont au-dessus de 'Hokhma et de Bina. C'est là le sens de « Le prêtre les balancera », etc., « devant Havaya » : au-dessus de 'Hokhma, etc.

27 והנה כשהשי"ן למטה מהבי"ת נצרך להמתיק דיני לאה ורחל שלא יהי' [יהיה] יניקת החיצונים מבחי' השי"ן ח"ו [חס ושלום] דהינו מהמדות וכנזכר בזהר ר"פ בראשית גבי עאלת אות שי"ן כו' אמר לה יאות אנת וטב אנת וקשוט אנת

Or, lorsque le chin se trouve au-dessous du beit, il faut adoucir les rigueurs de Léa et de Rachel, afin que les forces extérieures ne tirent pas leur nourriture du niveau du chin, à D.ieu ne plaise, c'est-à-dire des attributs. Comme il est mentionné dans le Zohar, au début de la paracha Berechit, à propos de « La lettre chin entra », etc. : « Il lui dit : Tu es appropriée, tu es bonne et tu es vraie ;

אבל הואיל ואתוון דזיופא נטלין לך למהוי עמהון ואז נקי שקר ע"ש והיינו ענין יניקת החיצונים מהמדות עליונות דאות שי"ן וע' בזהר הרקיע שם.

mais puisque les lettres du mensonge te prennent pour être avec elles,» et alors elle est appelée chéker (mensonge) ; voir là-bas. Tel est le sens de la nourriture que les forces extérieures tirent des attributs supérieurs de la lettre chin ; voir aussi le Zohar HaRakia à cet endroit.

(וע' בזהר פ' מקץ דר"ד א'. ובפ' תרומה דקמ"ח ב'. וע' בפע"ח [בפרי עץ חיים] בכוונת קבלת שבת). ולכן מקריבין התמיד בבחי' התעוררות רחמים שלא יומשך האור רק בקדושה כו':

(Voir aussi le Zohar, paracha Mikets, folio 204a, et paracha Terouma, folio 148b ; voir également Pri Etz Chaim, au sujet de l'intention de Kabbalat Chabbat.) C'est pourquoi le sacrifice perpétuel est offert dans le cadre d'un éveil de la compassion, afin que la lumière ne soit attirée que dans la sainteté, etc. :

28 אמנם כשמניפין בחי' כבש לשרשו בחי' חג"ת [חסד גבורה תפארת] דאריך שנק' כשב שם אין שום שליטה ויניקה כלל לחיצונים

Mais lorsque le niveau de keves est élevé par balancement jusqu'à sa racine, le niveau de 'Hessed (bonté), de Guevoura (retenue) et de Tiferet (beauté) d'Arich, appelé kesev, les forces extérieures n'ont là aucune domination ni aucune prise pour se nourrir.

(וי"ל [ויש לומר] רמז לזה בכתוב ממ"ש בפ' אמור שור או כשב כו' ואח"כ נאמר והניף אותם כו' היינו שהתנופה לבחי' כשב שהשי"ן קודם לבי"ת כו'.

(On peut dire qu'il y a une allusion à cela dans le verset, dans ce qui est écrit dans la Paracha Emor : « Un bœuf ou un kesev », etc., puis il est dit : « Et il les élèvera par balancement », etc. Cela signifie que le balancement s'effectue vers le niveau de kesev, où le shin précède le beit, etc.)

והנה י"ל [יש לומר] כבש התנהגות השי"ן מדות ע"י המוחין והוא ע"ד רך כקנה עולם התיקון אכן כשב השי"ן קודם לבי"ת המדות שלמעלה מהשכל והם בבחי' תוקף המדות ואעפ"כ [ואף על פי כן] תיקון והתכללות וכענין עקודים בכלי אחד כו' וכנז' [וכנזכר] לעיל):

Or, on peut dire que keves désigne le comportement des attributs, le shin, par l'intermédiaire des mo'hin, selon la modalité de « souple comme le roseau », celle du Monde de Tikkoun ; tandis que kesev, où le shin précède le beit, désigne les attributs qui sont au-dessus de l'intellect. Ils sont alors dans la modalité de la puissance des attributs ; pourtant, ils relèvent toujours de Tikkoun et de l'inclusion mutuelle, comme dans le cas des Akoudim, dans un seul réceptacle, etc., ainsi qu'il a été mentionné plus haut.)

29 ו אך הנה תנופת שני הכבשים היו עם שתי הלחם דוקא ואיתא במשנה (פ"ה דמנחות) נותן שתי הלחם ע"ג [על גבין] שני הכבשים כו'.

6. Mais voici que l'ondulation des deux agneaux se faisait précisément avec les deux pains ; et il est enseigné dans la Michna (chapitre 5 de Menachot) : « Il place les deux pains au-dessus des deux agneaux », etc.

ולהבין מדוע הי' [היה] הלחם מלמעלה הרי מדרגת חי נכבד במעלה מצומח אך הענין כמו שהאדם אף שהוא מדבר וגבוה הרבה מדצ"ח [מדומם צומח חי] אעפ"כ [אף על פי כן] בשרשן נלקחו הדצ"ח [הדומם צומח חי] מבחי' עליונה יותר מהאדם

Et pour comprendre pourquoi le pain était au-dessus, alors que le niveau de l'animal est supérieur, en dignité, à celui du végétal : l'explication est que, de même que l'homme, bien qu'il soit un être parlant et qu'il soit bien supérieur aux niveaux minéral, végétal et animal, néanmoins, à leur racine, les niveaux minéral, végétal et animal proviennent d'un niveau supérieur à celui de l'homme,

דהיינו ענין עולם התהו הגבוה מעולם התיקון רק שנפלו למטה יותר מהאדם ע"י שבה"כ [שבירת הכלים] ולכן האדם מקבל חיותו מדצ"ח [מדומם צומח חי].

à savoir le Monde de Tohou, qui est supérieur au Monde de Tikoun ; seulement, ils sont tombés plus bas que l'homme à la suite de la brisure des réceptacles ; c'est pourquoi l'homme reçoit sa force vitale des niveaux minéral, végétal et animal —

כמ"כ [כמו כן] בדצ"ח [בדומם צומח חי] עצמן עם היות ששרש כולן מעולם התהו אך גם בתהו יש מדרגות רבות זו למעלה מזו וכשנפלו בשבה"כ [בשבירת הכלים]

il en va de même des niveaux minéral, végétal et animal eux-mêmes : bien que leur racine à tous provienne du Monde de Tohou, il existe aussi dans Tohou de nombreux niveaux, l'un supérieur à l'autre ; et lorsqu'ils tombèrent lors de la brisure des réceptacles,

הנה מה שהיה שם גבוה יותר נפל למטה יותר כנודע ממשל נפילת אבן מראש החומה כו' וכמ"ש באור החיים בענין אריה ושור וכמ"ש במ"א.

ce qui était plus élevé là-bas tomba donc plus bas, comme on le sait d'après l'analogie d'une pierre tombant du haut d'un mur, etc. ; c'est aussi ce qui est écrit dans l'Or HaChaim à propos du lion et du bœuf, et ce qui est expliqué ailleurs.

30 ועד"ז בענין דצ"ח [דומם צומח חי] שצומח הוא מדרגה שלמטה יותר ממדרגת החי היינו לפי ששרשו בתהו גבוה יותר משרש החי.

Et de même, concernant les catégories de l'inerte, du végétal et de l'animal : le végétal est d'un niveau inférieur à celui de l'animal, parce que sa racine dans le Tohou est plus élevée que celle de l'animal.

ולכן כנפילתו למטה בשכ"כ [בשבירת הכלים] לא יכול להתלכש בכחי חי רק במדרגה שלמטה מזה היינו
בחי צומח

C'est pourquoi, lorsqu'il tomba vers le bas lors du brisement des réceptacles, il ne put se revêtir dans le niveau de l'animal, mais seulement dans le niveau inférieur, celui du végétal.

ולכן החי ניזון ומקבל חיותו מהצומח וגם האדם שניזון משניהם אעפ"כ [אף על פי כן] לחם דייקא לבב
אנוש יסעד משא"כ בשר אף שמרבה דם אינו משביע כמו הלחם,

C'est pourquoi l'animal se nourrit du végétal et en reçoit sa force vitale. L'homme aussi se nourrit des deux ; pourtant, c'est précisément « le pain qui soutient le cœur de l'homme », tandis que la viande, bien qu'elle augmente le sang, ne rassasie pas comme le pain.

ולכן אין מברכים ברכת המזון רק על הלחם דייקא והיינו לפי ששרש הצומח (וכפרט לחם וחטה דעת כו')

C'est pourquoi on ne récite la bénédiction après le repas que sur le pain précisément. Cela s'explique par la racine du végétal — et en particulier du pain et du blé, qui correspondent à Daat, etc.

—

שרשו גבוה בזהו משרש החי וע"כ אף שנפל למטה יותר מ"מ מעלת שהוא משביע נשאר בו יותר
מבחי.

est plus élevée dans le Tohou que la racine de l'animal ; c'est pourquoi, bien qu'il soit tombé plus bas, la qualité qui consiste à rassasier est néanmoins demeurée en lui davantage que dans le niveau de l'animal.

ולכן כשמניפים שתי הלחם ושני הכבשים לשרשן אז הלחם מלמעלה כי שם בשרשן הם גבוהים יותר

C'est pourquoi, lorsque les deux pains et les deux agneaux sont balancés en direction de leur racine, le pain se trouve au-dessus, car là, dans leur racine, il est plus élevé.

לכן אדרבה עליית שני הכבשים כ"כ [כל כך] למעלה הוא באמצעות שתי הלחם שהם אורם יותר גבוה

C'est pourquoi, au contraire, l'ascension des deux agneaux jusqu'à une telle hauteur s'effectue au moyen des deux pains, dont la lumière est plus élevée.

(ועמ"ש במ"א מענין מ"ש מרע"ה [משה רבינו עליו השלום] מאין לי בשר כו') והיה הנפת הלחם והכבשים

בחג השבועות

(Voyez aussi ce qui est écrit ailleurs au sujet des paroles de Moché notre maître : « D'où aurais-je de la viande ? », etc.) L'ondulation des pains et des agneaux avait lieu à la fête de Chavouot ;

כי אחרי שספרו מ"ט ימי העומר בירור נה"ב [נפש הבהמית] והמשכת מ"ט שערי בינה ואז בחג השבועות התגלות שער החמשים המשכת הכתר כו' אז מניפים שני הכבשים היינו לשרשן ומקורן לבחי' כשבים.

Car après avoir compté les quarante-neuf jours de l'Omer — durant lesquels l'âme animale est affinée et les quarante-neuf portes de Bina sont attirées vers le bas —, vient, à Chavouot, la révélation de la cinquantième porte, l'attraction de Kéter, etc. Alors les deux agneaux sont agités, c'est-à-dire qu'ils sont élevés jusqu'à leur racine et leur source, au niveau des kevasim.

31 ועלייתם זו הוא ע"י שתי הלחם מטעם הנ"ל והיינו כי שתי הלחם נגד תשב"כ [תורה שבכתב] ותשב"ע"פ

[ותורה שבעל פה]

Et leur élévation s'accomplit par les deux pains, pour la raison mentionnée plus haut. Autrement dit, les deux pains correspondent à la Torah écrite et à la Torah orale,

היינו ח"ע [חכמה עילאה] וחכמה תתאה חכמה בראש וחכמה בסוף תשב"כ [תורה שבכתב] הוא כ"ב אתוון ונק' חטה וזהו לחם א' בחי' ח"ע [חכמה עילאה] ולחם הב' הוא נגד בחי' ח"ת [חכמה תתאה] תשב"ע"פ [תורה שבעל פה].

c'est-à-dire à la 'Hokhma supérieure et à la 'Hokhma inférieure, « la 'Hokhma au commencement et la 'Hokhma à la fin ». La Torah écrite est constituée des vingt-deux lettres et est appelée « blé » (chitah) ; elle correspond au premier pain, au niveau de la 'Hokhma supérieure. Le second pain correspond au niveau de la 'Hokhma inférieure, la Torah orale.

והנה יש מעלה בתשב"ע"פ [בתורה שבעל פה] אשר בה מבואר גילוי הרצון שבמצוה איך ומה לעשות הציצית ותפילין (ועמ"ש במ"א בביאור ע"פ לכן אמור לבניי [לבני ישראל])

Or, la Torah orale possède un avantage : elle expose la révélation de la volonté contenue dans la mitsva, en précisant comment et que faire, pour les tsitsit et les téfilines (voir aussi ce qui est écrit ailleurs, dans l'explication du verset « C'est pourquoi, dis aux enfants d'Israël »).

אכן יש בתשב"כ [בתורה שבכתב] מה שאין בתשב"ע"פ [בתורה שבעל פה] והוא ענין הטעמים זרקא מקף שופר כו' שהם נגינות

Cependant, la Torah écrite possède quelque chose qui n'existe pas dans la Torah orale : les signes de cantillation (taamim) — zarka, makaf, chofar, etc. — qui sont des mélodies.

וזהו ויהי שירו חמשה ואלף ואין בתשבע"פ [בתורה שבעל פה] שום ביאור ע"י (ועמ"ש בד"ה תורה צוה בפי וזאת הברכה). והענין כמו עד"מ בהשגת השכל יש ב' בחי'.

C'est là le sens de « ses chants étaient mille et cinq » ; or la Torah orale ne donne aucune explication à ce sujet (voir aussi ce qui est écrit dans le discours commençant par « La Torah a ordonné », dans la paracha Vezot HaBerakha). Le propos est le suivant : à titre d'analogie, il existe deux niveaux dans la compréhension intellectuelle.

הא' מה שיכול לפרש ולהביא השכל בדיבור או בכתב והבחי' הב' הוא עצם השכל ועומק המושג מה שאינו יכול להסביר כלל בדבור.

Le premier est ce que l'on peut expliquer et transmettre de la notion par la parole ou par écrit. Le second niveau est l'essence de la notion et la profondeur de ce qui est saisi, que l'on ne peut absolument pas expliquer par la parole.

אמנם עכ"י [עם כל זה] ע"י רמיזא יוכל לגלות דבר עצם השכל וזהו ענין לחכימא ברמיזא. ויובן יותר ע"י מ"ש בפע"ח [בפרי עץ חיים]

Néanmoins, même ainsi, une allusion peut révéler quelque chose de l'essence de la notion ; c'est le sens de l'expression : « Au sage, une allusion. » Cela se comprendra davantage à la lumière de ce qui est écrit dans le Pri Etz Chaim

(שט"ז פ"א) שהשיג האריז"ל [האריז"ל זכרוננו לברכה] בשעת השינה בשבת רזין עילאין מה שלא יספיק לדרוש זה בשמונים שנה.

(Chaar 16, chapitre 1) : l'Ari zal, de mémoire bénie, saisit pendant son sommeil, le Chabbat, des secrets célestes qu'il n'aurait pas suffi d'exposer en quatre-vingts ans.

והיינו לפי שהשגתו היה בבחי' רא"י [ראיה] עצם החכמה ולא בבחי' שמיעה והבנה ולכן כמעט רגע יוכל להשיג ולראות מה שיצטרך זמן רב לפרש בדבור כו'.

Cela tient au fait que sa saisie relevait de la vision de l'essence de la 'Hokhma (sagesse), et non de l'audition et de la compréhension ; aussi, en un bref instant, pouvait-il saisir et voir ce qu'il aurait fallu beaucoup de temps pour expliquer par la parole, etc.

32 וכעין זה עד"מ הוא ענין לחכימא ברמיזא שא"צ [שאינן צריך / שאינן צריך] לזה הקדמת דברים והסבר כ"א ע"י הרמיזא משיג עצם השכל ושרשו.

Et de même, à titre d'analogie, il en va de « pour le sage, un signe » : nul besoin d'une introduction en paroles ni d'explication ; par le signe, on saisit l'essence du concept et sa racine.

ועד"ז הוא ענין הטעמים והנגינות שבתושב"כ [שבתורה שבכתב] שהם כמו רמיזות עד"מ שע"ז מתגלה אפס קצה מח"ע [מחכמה עילאה] מה שלא יוכל לבוא ולהתגלות באותיות התורה

Il en va de même des signes de cantillation et des mélodies de la Torah écrite : ils sont comme des signes, à titre d'analogie, par lesquels se révèle une infime parcelle de la 'Hokhma supérieure, qui ne peut venir et se révéler dans les lettres de la Torah,

דהיינו מה שא"א להתגלות בדבור. שמה שנמשך בדבור ואותיות זהו רק חיצוניות ח"ע [חכמה עילאה] נובלות חכמה

c'est-à-dire ce qui ne peut se révéler par la parole. Car ce qui est transmis dans la parole et les lettres n'est que la dimension extérieure de la 'Hokhma supérieure, novlot 'hokhma (les « fruits tombés » de la sagesse) ;

אבל הגילוי מפנימיות ועצמיות ח"ע [חכמה עילאה] א"א להתגלות בדבור ואותיות וכענין מעשה דהאריז"ל [דהאריז"ל זכרוננו לברכה] הנ"ל שלא יספיק דבור שמונים שנה כו' וגילוי זה רק ע"י טעמים ונגינות כו'.

mais la révélation de la dimension intérieure et de l'essence de la 'Hokhma supérieure ne peut se révéler par la parole et les lettres, comme dans le récit de l'Arizal mentionné plus haut : même quatre-vingts années de parole n'auraient pas suffi, etc. ; cette révélation ne se fait que par les signes de cantillation et les mélodies, etc.

33 ושרש ענין זה דשתי הלחם ע"ג [על גבי] שני הכבשים הוא עפמשנ"ת [על פי מה שנתבאר] לעיל דמה שא"א [שאבא ואימא] יונקים ממזלות דאריך זהו בחי' הגבה מאד נעלה יותר ממה שמלבישים לחו"ג [לחסד וגבורה] דא"א

La racine de cette idée des deux pains placés au-dessus des deux agneaux se comprend d'après ce qui a été expliqué plus haut : le fait qu'Abba et Imma reçoivent leur nourriture des mazalot d'Arich relève d'un niveau très élevé, bien plus sublime que leur revêtement dans le 'Hessed et la Guevou-ra d'Arich Anpin ;

כי הוא המשכה מבחי עתיק שמאיר ע"י ג"ר [גי ראשונות] דא"א בבחי מזלות דנפקי ממו"ס [ממוחא סתימאה] כו' ובחי עתיק הוא בחי תחתונה שבמאציל (ועמ"ש מזה בד"ה יו"ט [יום טוב] של ר"ה [ראש השנה] שחל להיות בשבת).

car il s'agit d'un flux provenant du niveau d'Atik, qui illumine par l'intermédiaire des trois premières [Séfirot] d'Arich Anpin, selon la modalité des mazalot qui émanent de Mo'ha Stima'a (le cerveau caché), etc. ; et le niveau d'Atik est le niveau inférieur au sein de l'Émanateur (voir aussi ce qui est écrit à ce sujet dans le discours intitulé « Le jour de fête de Roch Hachana qui tombe un Chabbat »).

נמצא זהו גילוי בחי עליונה יותר הרבה וזהו דשתי הלחם למעלה משני הכבשים כי תנופת הכבשים לבחי כשבים היינו לחג"ת [לחסד גבורה תפארת] דא"א.

Il s'ensuit qu'il s'agit là du dévoilement d'un niveau bien plus élevé ; c'est pourquoi les deux pains sont au-dessus des deux agneaux. Car l'ondulation des agneaux les rattache au niveau des kevasim, c'est-à-dire au 'Hessed, à la Guevoura et à Tiferet d'Arich Anpin ;

ותנופת שתי הלחם אורייתא דמחוי"ב [דמחכמה ובינה] נפקת מניפין אותן לשרשן ומקורן ב' מזלות דנפקי ממו"ס [ממוחא סתימאה] כי לחם בגימ' [בגימטריא] מזלא שמשם שרש המשכת הלחם (וכמ"ש במק"מ [במקדש מלך] בפ"י הזהר תרומה דף קנ"ג קנ"ה ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם).

quant aux deux pains — « la Torah émane de 'Hokhma et de Bina » —, on les ondule en direction de leur racine et de leur source, les deux mazalot qui émanent de Mo'ha Stima'a ; car le mot le'hem (pain) a la même valeur numérique que mazala, d'où procède la racine du flux du pain (comme l'écrit le Mikdash Melekh dans son commentaire du Zohar, Terumah, folios 153 [et] 155, ainsi que le Ramaz à cet endroit).

ועי"ל [ועוד יש לומר] בענין תנופת שתי הלחם עפמ"ש [על פי מה שכתוב] הרמ"ז [הרב משה זכות] ר"פ קרח בפ"י הנחמדים מזהב ומפז כו' ששרש ומקור התורה הוא דעת דסתמו חו"ג [חסד וגבורה] מ"ע [מצות עשה] ומל"ת [ומצות לא תעשה] כו'

On peut également expliquer l'ondulation des deux pains à partir de ce qu'écrit le Ramaz au début de la paracha Kora'h, dans son commentaire des mots « plus désirables que l'or et que l'or fin », etc. : la racine et la source de la Torah sont dans le Daat, où sont cachés le 'Hessed et la Guevoura, les mitsvot positives et les mitsvot négatives, etc.

וי"ל [ויש לומר] שע"ז רומז תנופת שתי הלחם כי חטה הוא דעת ושתי הלחם היינו מ"ע [מצות עשה] ומל"ת [ומצות לא תעשה] כו'

On peut dire que l'ondulation des deux pains fait allusion à cela : le blé relève du Daat, et les deux pains représentent les mitsvot positives et les mitsvot négatives, etc.

והם ג"כ תשב"כ [תורה שבכתב] ותשב"ע"פ [ותורה שבעל פה] כי תשב"ע"פ [תורה שבעל פה] הוא בבחי' מדרגת ל"ת [לא תעשה] שרובה סייגים וגדרים וכמ"ש במ"א.

Ils représentent aussi la Torah écrite et la Torah orale, car la Torah orale relève du niveau des interdits, dont la plupart sont des barrières et des mesures de sauvegarde, comme il est expliqué ailleurs.

34 וזהו דשתי הלחם למעלה משני הכבשים אף לאחר עליית הכבשים לשרשן בחג"ת [בחסד גבורה תפארת] דאריך כי בחי' דעת שרש ומקור התורה הוא דעת דעתיק כמ"ש הרמ"ז [הרב משה זכות] שם והוא למעלה מעלה מחג"ת [מחסד גבורה תפארת] דאריך.

Et c'est [pourquoi] les deux pains sont supérieurs aux deux agneaux, même après que ceux-ci sont montés vers leur racine dans 'Hessed, Guevoura et Tiferet d'Arich Anpin : car le niveau de Daat, racine et source de la Torah, est le Daat d'Atik, comme l'écrit le Ramaz à cet endroit, et il est infiniment supérieur à 'Hessed, Guevoura et Tiferet d'Arich Anpin.

גם לפי המבואר למעלה בענין כשב שהבי"ת רומז לחו"ב [לחכמה ובינה] ומה שאין הדעת נמנה היינו לפי שהכתר נמנה וא"כ צ"ל דהמשכה מבחי' חיצונית הכתר.

De plus, selon ce qui a été expliqué plus haut au sujet du mot kesev, dont le beit fait allusion à 'Hokhma et Bina, et selon quoi Daat n'est pas compté parce que Kéter l'est — il faut donc dire que l'influx provient du niveau de la dimension extérieure de Kéter.

אבל בחי' דעת דעתיק היינו המשכה מפנימית הכתר כו' (ועמ"ש במ"א ע"פ והשיכו את לחמכם במשקל לבחי' מתקלא ועיי' עוד מזה בביאור ע"פ החלצו מאתכם כו')

Mais le niveau du Daat d'Atik correspond à un influx provenant de la dimension intérieure de Kéter, etc. (Voir aussi ce qui est écrit ailleurs au sujet du verset : « Ils rendront votre pain au poids », en référence au niveau de la balance [matkela] ; voir encore à ce sujet l'explication du verset : « Armez-vous parmi vous », etc.)

וגם המשכה זו נמשך ע"י ב' מזלות דא"א שמהם מקבלים או"א [אבא ואימא] שזהו המשכה שלמעלה מסדר ההשתלשלות ומ ההתלבשות כו' וכמ"ש במ"א, ועמ"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] בשם המבוא שערים ש"ג ח"ב [חלק ב'] ספ"ה.

Cet influx aussi est attiré par l'intermédiaire des deux mazalot d'Arich Anpin, dont Abba et Imma reçoivent ; il s'agit d'un influx qui se situe au-dessus de l'ordre de l'enchaînement descendant des mondes et de l'habillement, etc., comme cela est expliqué ailleurs. Voir aussi ce qui a été écrit plus haut au nom du Mevo She'arim, Sha'ar 3, Part 2, end of chapter 5.

והנה לפי שהתורה נמשכה ממקום עליון מאד לכך יכלה לירד למטה בגשמיות (וכמ"ש במ"א ע"פ לך ובר"ה ואה"י [ואהיה] אצלו אמון)

Or, parce que la Torah a été attirée d'un lieu extrêmement élevé, elle a pu descendre ici-bas, dans la matérialité (comme cela est expliqué ailleurs au sujet du verset « Va pour toi », ainsi que dans le discours qui commence par « Et j'étais auprès de Lui comme un nourrisson »).

ולכך ג"כ ע"י שתי הלחם דייקא הוא ג"כ עליית והנפת ב' הכבשים לשרשן ומקורן כנ"ל

C'est pourquoi, également, c'est précisément par les deux pains qu'ont lieu l'élévation et l'agitation des deux agneaux vers leur racine et leur source, comme indiqué plus haut.

וזהו שבתנופת הלחם והכבשים איתא מוליך ומביא מעלה ומוריד מעלה היינו ההעלאה ומוריד היינו שמשם יומשך וירד להתלבש למטה כו' וכנ"ל שכדי להיות המשכה למטה הוא ע"י שנמשך דייקא ממקום היותר עליון כו' :

Et c'est pourquoi, au sujet de l'agitation du pain et des agneaux, il est dit : « Il les porte en avant et en arrière, les élève et les abaisse. » « Les élève » désigne l'élévation ; « les abaisse » signifie que, de là, l'influx sera attiré et descendra pour s'habiller ici-bas, etc. Comme indiqué plus haut, pour que l'influx puisse descendre ici-bas, il faut précisément qu'il soit attiré du lieu le plus élevé, etc. :

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/likutei-torah/emor/6/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak